

*Приемливо
поклонение*

Съботни библейски уроци
октомври, ноември, декември 2012 г.

Приемливо поклонение

Съдържание

Предговор

1. Кой е достоен за поклонение
2. Правилният вид жертвоприношение
3. Поклонението на ранните патриарси
4. Вратата на Авраам
5. Мъжът по сърцето на Бога
6. Музиката в поклонението
7. Облечен със смиреномъдрие
8. Нашият завет чрез жертва
9. Инвестиране в небесното злато
10. Бялата дреха
11. Очният мехлем
12. Покаяние и победа
13. Себеотрицателният богомолец

Залези на слънцето

Програма за общообразователния час в събота след обед

Програма за сутрешно и вечерно богослужение

Съботните библейски уроци, една програма за всекидневно изучаване, са основани единствено върху Библията и Духа на пророчеството, без допълнителни коментари. Забележките са по възможност толкова кратки, колкото да предадат накратко известни мисли. В някои случаи са поставени скоби за осигуряване на яснота, подходящ контекст и гладка четливост. Изучаването на посочените в началото на всеки урок четива от Духа на пророчеството се препоръчват настойчиво.

Уроците са изготвени от

Генералната конференция на АСД РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
<http://www.sdarm.org> e-mail: info@sdarm.org

Църква

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ

ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр София

тел. 9 83 11 05

За кореспонденция: 1000 гр. София Пош. кутия 1202

e-mail: sdarm@abv.bg

ISSN 1312-1200

www.sdarm-bg.org

Предговор

През това тримесечие учениците на съботното училище по света ще изучават темата “Приемливо поклонение”. Какво е поклонение? Това се отнася за почитителната любов и преданост проявени към божество, идол или свещен предмет. Гръцките думи за поклонение съчетават идеите за “падане пред”, “отдаване почит” и “служене”. От тези определящи понятия е ясно, че поклонението включва признаване достойнството на Бога и отдаване нашата почит, възхвала и преклонение на Единствения напълно достоен.

Кое прави поклонението на човешки същества – крайно предадени, както сме в нашето паднало, грешно естество – приемливо или неприемливо за един чист и свят Бог? Това ще бъде разглеждано през следващите три месеца. Напомнено ни е, че Божиите мисли и пътища са по-високи от нашите (Исая 55:8,9). Ако за да общуваме по-свободно и ефикасно с личности, имащи различна култура и език от собствените ни, се нуждаем да научим известни неща, колко много повече се нуждаем да научим съответния език и обичаи, когато приближаваме небесните дворове! Това изисква от наша страна смирен и възприемчив дух.

Предупредени сме, че “ако оскверняващи грехове се подхранват от онези, които претендират, че вярват в истината, Божието неодобрение ще почива върху църквата и Той не ще го оттегли, докато членовете не направят всичко по силите си да покажат омразата си към греха и решимостта си да го изхвърлят от църквата.” *Е. Г. Уайт, Материали 1888, с. 144*

“Ако у народа не се вътълпят правилни идеи за истинско поклонение и истинско благоговение, ще има нарастваща склонност да се поставят свято и вечното на едно ниво с обикновените неща и онези, които изповядват истината, ще бъдат оскърбление за Бога и позор за религията. С техните не култивирани идеи те може никога да не оценят едно чисто и свято небе и да бъдат приготвени да се съединят с поклонниците в небесните дворове горе, където всяко същество има съвършено благоговение пред Бога и Неговата святост.” *Моят живот днес, 285*

“Неодобрението и Божиите съдби са върху онези, които упорстват в ходене по собствените си пътища, обичат Аз-а, обичат похвалата от човеци. Те сигурно ще бъдат изметени от сатанинските измами на онези последни дни, понеже не са приели истината от любов. Понеже в предишните дни Господ беше ги благословил и почел, те се ласкаят, че са избрани и верни и не се нуждаят от предупреждение, наставление и изобличение. Верният Свидетел казва: “Онези, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; затова бъди ревностен да се покаеш” (Откр. 3:19).” *ЕГУ, Материали 1888, с. 764*

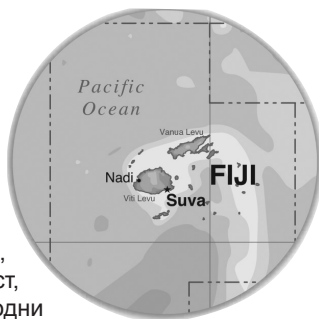
Господ да ни дари благодат по тези въпроси е искрената молитва на
Съботно-училищния отдел при Генералната конференция

Значение на съкращенията

- ЖИ - Животът на Исус (ст. изд.)
- ПП - Патриарси и пророци
- ПЦ - Пророци и царе
- ВБ - Великата борба
- ХП - Христовите притчи
- ПХ - Пътят към Христа
- СЦ - Свидетелства към църквата
- БК - Библейски коментар
- ИВ - Избрани вести
- ОВ - Опитности и видения
- ДМП - Да мога да Го позная
- СР - Свободни ръкописи
- В - Възпитание (ст. изд.)
- НВП - Нашето високо призвание
- ДА - Деяния на апостолите
- СП - Свидетелства за проповедници
- СЕ - Служители на евангелието
- ВД - Вяра и дела
- РХ - Ривю енд херълд
- СЗ - Съвети върху здравето
- ДП - Духът на пророчеството
- М - Мараната
- ДБ - Днес с Бога
- ЗВ - Знамения на времето
- ДС - Дом и семейство
- ВМ - Вест към младите
- РД - Ръководство за деца
- К - Конфликтът
- ВКЖ - Вярата, чрез която живея
- ДД - Духовни дарби
- МИ - Младежки инструктор
- Е - Евангелизъм
- ВЛЛ - Вести от Лома Линда
- ПН - Поглед нагоре
- БГК - Бюлетин на Генералната конференция
- БУБ - Божията удивителна благодат
- ЖД - Живот и дела на Е. Г. Уайт
- НМ - В небесните места
- ПСВЛ - По стъпките на Великия Лекар

Даренията от първата събота за молитвен дом във Фиджи

Разположен в южния Пасифик, Фиджи е група от около 300 острова, разпръснати на 1000 мили покрай Тихия океан. С пресичането на екватора върхът на втория по големина остров, Венюа Леву, Фуджи се радва на тропически климат, горещо слънчево време, пясъчни крайбрежия, буйна растителност, изобилно плодове, зеленчуци и кореноплодни растения. Населението възли на около 900 000 души.

Преобладават двете големи раси, местните фиджиани, които съставляват 48%, индофиджианите 45% и други раси 7%. Официалният език е английският. Болшинството раси говорят фиджиански и хинду. Повечето местни фиджиани са християни (методисти, римокатолици, петдесетници, адвентисти), а повечето индофиджиани са хинди и мюсюлмани. Реформаторската вест проникна в нашите земи през 1974 г., когато братята Алфредо Сас и Милан Вукотич посетиха Фиджи и кръстиха първите четири души. Австралийската уния изпрати братята Джон Чирич и Крис Грехан като мисионери през 1997 г. и чрез колпортьорското дело 30 души бяха кръстени през 1998 г. Делото продължи да нараства. Чрез Божията благодат вярващите тук, въпреки че са бедни от към богатата на този свят, още могат да разпространяват Евангелието, както в градовете, така и в малките острови, достигайки до нови души, които да заинтересуват за истината.

“Никога не е имало там по-голяма нужда от сериозна, себеотрицателна работа в каузата на Христос, отколкото сега, когато часовете на благодатното време бързо приключват и последната вест на милост трябва да бъде дадена на света. Душата ми е развълнувана вътре в мен, като чувам македонският вик да идва от всяка посока: ... от Атлантика и обширния Пасифик, и от островите на морето: “Елате ... и ни помогнете” (Деян. 16:9). Братя и сестри, ще се отзовете ли на вика?” (*Свидетелства към църквата, т. V, с. 732*)

Нашата голяма нужда е един дом за богослужение, а също и служебно място, където да бъде нашата централа, и единствено за разпространяването на литература. Наемите понастоящем са много високи, а финансите ни са ограничени. Нашата искрена молитва е господ да въздейства върху сърцата ви за нуждите тук във Фиджи, като част от Неговото голямо лозе. Когато специалното мисионско дарение от първата събота ще се събира на 6.10.2012, молим дарете щедро, за да може да се изгради един молитвен дом за Божия прослава в тази страна. Благодарим ви и Господ да благослови богато всеки дар и дарител!

Вашите братя и сестри от Фиджи

Кой е достоен за поклонение?

“Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почит и сила; защото Ти си създал всичко и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.” (Откр. 4:11)

“Ангелско съвършенство пропадна в небето. Човешко съвършенство пропадна в Едем, блажения рай. Всички, които желаят сигурност на земята или на небето, трябва да гледат на Божия Агнец.” НВП 45

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 7-14 (1. *Защо грехът бе допуснат*)

Неделя 30 септември

1. УЧРЕДЕНИЯТ ПРИНЦИП НА ВСЕМИРА

а. Кое трябва да бъде върховният фокус на всички създадени същества – и защо? 1Петрово 1:24,25

б. Как това включва Исус Христос? Ефесяни 3:8,9; Йоан 1:1-3

“Владетелят на вселената не бе сам в Своето дело на благоволение. Той имаше помощник – сътрудник, който можеше да оценява Неговите намерения и да споделя радостта Му, когато даваше щастие на сътворените същества.” ПП 8

в. Какво чистите, верни ангели дълго са разбирали? Псалм 89:14-16

“Тъй като законът на любовта е основа на Божието управление, щастие на всички разумни същества велики принципи на правда...

Радост бе за небесните множества да изпълняват намеренията на своя Създател. Удоволствие им правеше да отразяват Неговата слава и да изявяват подobaващата Нему хвала. И докато над всичко бе

любовта им към Бога, любовта им един към друг бе несеклюблвва и изпълнена с доверие. Никаква нотка на несъгласие не нарушаваше небесната хармония.” ПП 8

Понеделник

1 октомври

2. ТИНЯТА НА ЕГОИСТИЧНОТО НАЧАЛО

а. На какви странни чувства започна да се отдава ръководителят на небесния хор – един красив ангел – и какъв беше резултатът? Езекиил 28:13,17; Исаия 14:13,14

“Малко по малко Луцифер започна да подхранва желанието за себеиздигане (...) Въпреки че всичката му слава беше от Бога, този мощен ангел започна да я приписва на себе си. Недоволен от положението си, макар почитан сред небесните множества, той дръзна да пожелае честта, дължима единствено на Твореца. Вместо да се стреми да възвиси Бога в чувствата и във верността на всички сътворени същества, намерението му бе да спечели за себе си тяхната служба и вяност. И като пожела славата, с която безкрайният Бог бе облякъл Своя Син, този княз на ангелите се устреми към властта, която бе изключително право само на Христос.

Сега съвършената хармония в небето бе нарушена. Склонността на Луцифер да служи на себе си вместо на своя Създател породил съмнение у тези, които смятаха, че Божията слава трябва да бъде над всичко.” ПП 8, 9

б. Опиши начина, по който, по общото мнение, Луцифер се покланяше на своя Създател и какво всъщност вършеше в действителност? Матей 15:8

“Ангелите с радост признаха върховенството на Христос и покланяйки Му се, изразиха своята любов и обожание. Луцифер се поклони заедно с тях, но в сърцето му бушуваше странна, жестока битка. Истина, справедливост и вяност се бореха срещу завист и ревност. Влиянието на святите ангели сякаш го увлече за известно време. Когато от хиляди гласове се издигнаха в мелодични хвалебни песни, духът на злото сякаш бе победен. Неизразима любов развълнува съществото му, душата му се изпълни с любов към Отец и Сина и стана съзвучна с

Дарения от първата събота - за молитвен дом във Фиджи

безгрешните поклонници. Но гордостта от собствената му слава го облада. Желанието му за върховенство се възвърна и той пак се поддаде на завистта към Христос. Оказваните му високи почести той не оцени като особен Божи дар и затова те не предизвикаха в него някаква благодарност към Създателя. Славеше се със своя блясък и възвишеност и пожела да стане равен на Бога.” ПП 10

Вторник

2 октомври

3. КРИЗАТА В НЕБЕТО

а. Кое предупреждение трябва да вземем под внимание, наблюдавайки измамните тактики, които Луцифер започна да прилага в небето? Притчи 24:1,2

“Като се възползва от любовта и доверието на подчинените му святи същества, той така изкусно пося в умовете им собственото си недоверие и недоволство, че те не прозряха неговото вмешателства, Луцифер представи Божиите намерения във фалшива светлина – предаде ги лъжливо и изопачено, за да подбуди несъгласие и недоволство. Хитро привлече слушателите си да изразят своите чувства и после, когато думите им можеха да послужат за постигане на целите му, ги повтаряше като доказателство – че ангелите не били напълно в хармония с Божественото управление. Твърдеше, че самият той е съвършено верен на Бога, настоявайки заради стабилността на Божественото управление да се направят необходими промени в реда и законите на небето. И докато възбуждаше съпротива към Божия закон, внушавайки собственото си недоволство в умовете на подчинените си ангели, той уж се старал да отстрани роптанието им и да примори негодуващите с реда в небето. Докато тайно подбуждал ангелите към протест и бунт, Луцифер най-умело се старал да изглежда, че единственото му намерение е да съдейства за верността им и да запази хармонията и мира...

Макар до този момент да бяха в съвършено съгласие с реда, който Бог бе установил, сега те започнаха да роптаят и да се чувстват нещастни, че не можеха да проникнат в Неговите неизследими съвети; негодуваха срещу намерението Му да възвиши Христос. Бяха готови да подкрепят искането на Луцифер за равен авторитет с Божия Син.” ПП 11

б. Какво действие беше принудено да предприеме Небето, след като беше умоляван Луцифер, който накрая предизвика една открита кампания срещу благотелния Създател и Неговия закон на любов? Защо? Откровение 12:7-9

“Той (Луцифер) упорито защитаваше поведението си и напълно се отдаде на голямата борба против своя Създател. Стана така, че Луцифер – “носителят на светлина”, който споделяше Божията слава и присъстваше до Неговия трон, чрез престъплението стана Сатана, което означава “противник” на Бога и на святите същества и погубител на онези, които Небето му бе поверило да води и пази.” ПП 12

Сряда *3 октомври*

4. ПОКЛОНЕНИЕТО В ЕДЕМ И КРИЗАТА НА ЗЕМЯТА

а. Опиши първоначалното състояние на Божието творение. Битие 1:31 Какво открива Неговата голяма любов към особените създания направени по Негов собствен образ? Битие 3:9

“Адам бе заобиколен от всичко, което сърцето му можеше да пожелае. Всяко негово желание беше задоволено. В славния рай нямаше никакъв грях и никакви белези на упадък. Божии ангели разговаряха свободно и любезно със святата двойка. Щастливи птици чуруликаха своите радостни песни за хвала на Създателя. Мирните зверове в щастлива невинност играеха около Адам и Ева, послушни на тяхната дума. Адам беше съвършен по естество, най-благородното от създанията на Твореца.

Никаква сянка не съществуваше между тях и техния Творец. Те познаваха Бога като свой благотелен Баща и във всичко волята им бе в съгласие с Неговата. Характерът на Адам отразяваше Божия характер.” ДС 26, 27

б. Как се помрачи Божието творение? Битие 3:1-7 Опиши първите духовни симптоми, които произлязоха, тъжно напомнящи за отношението на Луцифер. Битие 3:12,13

“Луцифер представи погрешно Бог, приписвайки Му желание за себеувеличаване. Приписваше на обичния Създател собствените си характерни черти. Така той измами ангели. Така измами човеци. Караше ги да се усъмнят в Божието Слово и да нямат доверие в Неговата доброта.” ОХ 23

“Адам не можа нито да отрече, нито да извини греха си. Но вместо да се покае, той се опита да хвърли обвинението върху жена си, а по този начин и върху самия Бог...”

Когато бе запитана: “Какво е това, което си сторила?”, жената отговори: “Змията ме подмами, та ядох.” “Защо си сътворил змията? Защо си й позволил да влезе в Едем?” – това бяха въпросите, с които тя се опита да извини греха си. Така и тя подобно на Адам обвини Бога като отговорен за падението им. Духът на себеоправдание, породил се у бащата на лъжата, се прояви и у нашите първи родители веднага щом се отдадоха под влиянието на Сатана. Оттогава този дух изявяват всички синове и дъщери на Адам. Вместо смирено да признаят греха си, те се опитват да се защитят, хвърляйки вината върху обстоятелствата или върху Бога и така правеха дори благословенията Му повод за роптание против Него.” ПП 26

Четвъртък

4 октомври

5. ИСТИНСКАТА КАРТИНА РАЗКРИТА

а. Какво завещание донесе Луцифер на нашата раса и какво трябва винаги да помним, за да избегнем неговите примки? Псалм 58:1-3; Еремия 17:9

“Грехът води началото си в себичност. Луцифер, осеняващият херувим, желаше да бъде пръв в небето. Той се стремеше да спечели контрол върху небесните същества, да ги отдръпне от техния Създател и да спечели тяхната почит за себе си.” ОХ 23

“Това бе целта на този княз на ангелите: да оспори върховенството на Божия Син и по този начин да обвини Твореца и да всее недоверие в Неговата мъдрост и любов. Към тази цел той възнамеряваше да насочи силата на своя превъзходен ум, който след Христовия бе пръв между Божието множество.” ПП 9

“Планът на спасението разкрива правдата и любовта на Бога, осигурява една вечна гаранция срещу отстъпничество в не падналите све-

тове, а също и между онези, които ще бъдат изкупени чрез кръвта на Агнето. Единствената ни надежда е съвършено доверие в кръвта на Този, Който може да спаси напълно всички, които идват при Бога чрез Него.” НВП 45

6. Какво ще разбере за Бога най-накрая целият всемир? Римляни 3:3,4; Откровение 4:11

“Историята на греха ще бъде вечно като свидетел, че от съществуването на Божия закон зависи блаженството на всички същества, които Бог е създал. Имайки всички факти на великата борба пред очите си, цялата вселена, както верните, така и упорстващите, ще заявят единогласно: “Праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на светите!” ВБ 555

Петък *5 октомври*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо е важно да разберем кой в действителност е Христос?**
2. **Какъв вид погрешни чувства и желания постави в действие бунтът на Луцифер?**
3. **Проследи стъпките на Луциферовото падение. Как можем да избегнем такива стъпки?**
4. **Посочи контраста в характера на нашите първи родители преди и след греха.**
5. **Обясни големия контраст между характера на Христос и този на Сатана.**

* * *

Дарения от първата събота - за молитвен дом във Фиджи

Правилният вид жертвоприношение

“С вяра Авел принесе на Бога жертва по-добра от Каиновата, чрез която за него се засвидетелства, че е праведен, понеже Бог свидетелства за даровете му; и чрез тази вяра той и след смъртта си още говори.” (Евр. 11:4)

“(Адам) Като заколи невинната жертва, потрепери при мисълта, че неговият грях трябва да пролее кръвта на неопетнения Божи Агнец. Тази сцена му даде едно по-дълбоко и по-живо чувство за големината на неговото престъпление, което нищо освен смъртта на Божия мил Синне можеше да изкупи.” БУБ 15

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 41 (5. *Изпитът на каин и Авел*)

Неделя 7 октомври

1. ПОСЛЕДИЦИТЕ ОТ ГРЕХА

а. Какви промени настъпиха в живота на нашите първи родители след влизането на греха и как въздейства това на начина, по който те трябваше да се покланят на Бога? Битие 3:16-24

“Адам в своята невинност се бе радвал на непосредствена близост със своя Създател. Но грехът внесе разделение между Бога и човека и само изкуплението на Христос можеше да хвърли мост над тази пропаст и да направи възможно близкото общуване на Земята с небесното благословение и спасение. Човекът все още бе изолиран от пряк достъп до своя Създател, но Бог щеше да общува с него чрез Христос и ангелите...”

Бог установи жертвоприношенията да напомнят постоянно на човека за неговия грях, като знак на разкаяние и изповядване на вярата му в обещания Спасител. Те бяха предназначени да отпечата в ума на падналите хора тържествената истина, че грехът причинява смърт. За Адам принасянето на първата жертва беше изключително мъчителна церемония. Ръката му трябваше да се вдигне, за да отнеме живот, който само Бог можеш да даде. Той за първи път видя смърт и

разбра, че ако бе останал послушен на Бога, нямаше да има смърт нито за човек, нито за животно.” ПП 33

Понеделник

8 октомври

2. БОГ ВИЖДА ИЗБОРА, КОЙТО ПРАВИМ

а. Бидейки наставени от богобоязливи родители, какви противоположни избори направиха при поклонението си на Бога първите потомци, родени в този свят? Битие 4:1-5

“Авел схвана великите принципи на изкуплението. Той се видя като грешник, видя греха и наказанието за него – смъртта, да стоят между неговата душа и Бога, отделяйки го от близостта с Него. Донесе закланата жертва – пожертвания живот, кат по този начин призна изискването на престъпения закон. Посредством пролятата кръв видя бъдещата Жертва – Христос, умиращ на голготския кръст. И вярвайки в изкуплението, което трябваше да бъде направено там, получи свидетелство, че е оправдан, а приношението му – прието.

И Каин както Авел имаше същата възможност да научи и приеме тези истини. Той не бе жертва на случаен замисъл. Бог не бе избрал да приеме единия брат, а другия да отхвърли. Авел предпочете вяра и послушание; Каин – неверие и бунт. В това е цялата същност на въпроса.” ПП 37

Вторник

9 октомври

3. РАЗБИРАНЕ НА СПОРА ПО ПРИНЦИПА

а. Защо сме предупредени днес срещу опасните философии и практики на много искрени привърженици на Ню Ейдж (Нова епоха) и подобни движения? Деяния 4:10-12; 1Тимотей 6:20,21

“Някои твърдят, че човешкият род не се нуждае от изкупление, а от развитие – че сам може да се пречисти, издигне и възроди. Както Каин се надяваше да придобие Божествената благосклонност, като предложи принос без кръвна жертва, така и те очакват да издигнат човечеството до Божествения образец, без да е нужно изкуплението. Историята на Каин показва какъв ще е резултатът. Тя показва какъв ще стане човек, ако е далеч от Христос. Човечеството няма сила да се обнови само. Неговото развитие не е насочено нагоре към Божественото, а надолу

към сатанинското. Христос е единствената ни надежда.” ПП 37

б. Какво включва истинската вяра в Христовото умилоствие, както е илюстрирано чрез историята за Каин и Авел? Римляни 3:23-31; Яков 2:22,17

“Истинската вяра, която разчита изцяло на Христос, ще се проявява чрез послушание към всички Божии изисквания. От времето на Адам до днес великата борба се е съсредоточавала върху това дали е необходимо послушание към Божия закон. През всички векове е имало хора, които са твърдели, че имат право на Божията благосклонност дори ако пренебрегват някои от Неговите заповеди. Но Писанията заявяват, че чрез дела “се усъвършенства вярата” и че без делата на послушанието “вярата... е мъртва” (Яков 2:22,17).” ПП 38

“Каин и Авел бяха представители на две големи класи. Авел, като свещеник, със сериозна вяра предложи жертвата си. Каин желаше да предложи плода от земята си, но отказа да свърже със своя принос кръвта на животни. Неговото сърце отказа да покаже покаянието му за грях и вярата му в един Спасител чрез жертване кръвта на животни. Той отказа да признае е нуждата си от един Изкупител. Това, за неговото гордо сърце, беше зависимост и унижение.

Но Авел, чрез вяра в един бъдещ Изкупител, принесе на Бога една по-приемлива жертва, отколкото Каин. Неговият принос, кръвта на животни, символизираше, че той беше един грешник и трябваше да отстрани грехове и че се покаяваше и вярваше в ефикасността на кръвта на бъдещата велика Жертва.” *Стълкновението*, с. 22,23

Сряда *10 октомври*

4. САМОНАДЕЯНОСТТА НА КАИН

а. В какъв действителен смисъл така наречената Каинова жертва беше акт на бунт? Битие 4:6,7

“Сатана е бащата на неверие, роптание и бунт. Той изпълни Каин със съмнение и умопомрачение срещу неговия невинен брат и срещу Бога, понеже неговата жертва беше отхвърлена, а Авеловата беше приета. И в душевноболното си умопомрачение уби брат си.

Жертвоприношението беше установено да бъде един постоянен

залог за човека за неговата зависимост от Божието опрощение чрез великата жертва, която щеше да бъде принесена, символизирана чрез кръвта от животни. Чрез тази церемония човекът изразяваше покаяние и вяра в един Изкупител, Който щеше да дойде. Това, което направи жертвата на Каин оскърбителна за Бога, беше неговата липса на покорство и послушание към Неговата наредба. Той мислеше, че неговият собствен план за жертване на Бога – просто плода на земята, беше по-благороден и не така унижителен, както жертването на кръвта на животни, което показваше упование в друг, изразявайки така собствената си слабост и греховност. Каин пренебрегна кръвта на умиловитието.” *Стълкновението*, с. 23

6. Обясни Каиновия проблем във връзка с Авел. Битие 4:8-10; 1Йоаново 3:12

“Обаче вместо да признае греха си Каин продължи да се оплаква от Божията несправедливост и да таи ревност и омраза към Авел. Гневно го укори и се опита да го въвлече в борба срещу Божието отношение към тях. Кротко, но твърдо и без страх, Авел защити справедливостта и добротата на Бога. То посочи на Каин заблудата му и се опита да го убеди, че грешката е в самия него. Посочи състраданието на Бога, Който опази живота на техните родители, а можеше да ги накаже с незабавна смърт. Твърдеше, че Бог ги обича, иначе не би се съгласил да даде Своя Син – невинен и свят – да понесе наказанието, което те си бяха предизвикали. Всичко това още повече разпали гнева на Каин. Разум и съвест му казваха, че Авел е прав. Но той се раздражни, че брат му, който обикновено се вслушваше в неговия съвет, сега дръзна да не се съгласи с мнението му и че никак не съчувства на недоволството му. В яростта на своят страст закла брат си.” ПП 38

Четвъртък

11 октомври

5. ИЛЮСТРИРАНИ ВЕЧНИ ПРИНЦИПИ

а. Какъв плод се роди накрая от религията на Каин? 1Йоаново 3:13; Йоан 3:20

“Каин намрази и уби Авел не заради някакво сторено от него зло, но “защото неговите дела бяха нечестиви, а братовите му – правдиви”

(1Йоан. 3:12). Така през всички векове злите са мразили по-добрите от тях. Авеловият живот на послушание и непреклонна вяра беше непрестанен упрек за Каин ...

Колкото характерът на верните Божии служители отразява по-ясно небесната светлина, толкова по-ясно се разкриват греховете на безбожните и по-решителни ще бъдат усилията им да унищожат всички, които тревожат техния ми.” ПП 38

6. Какво можем да научим от начина, по който Бог се отнесе с Каин? Битие 4:11-16

“Тъмната история на Каин и неговите потомци беше илюстрация за това какъв щеше да бъде резултатът, ако на грешника бе позволено да живее вечно, като продължава своя бунт срещу Бога...

Сатана постоянно работи с усилена енергия и под хиляди маски, за да представи криво характера на Божието управление. С обширни, добре организирани планове и със силата на чудесата той цели да държи обитателите на света под властта на измамите си. Бог – Безкрайният и Всемъдрият, вижда края от началото и в отношението Му към злия плановите Му достигат далеч и са всеобхватни. Неговата цел не бе просто да потуши бунта, а да покаже на целия Всемир естеството му. Изпълняваше се Божия план, показващ както правдата, така и милостта Му и напълно оправдаващ Неговата мъдрост и праведност в отношенията Му към злото.” ПП 41

Петък *12 октомври*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Ние често говорим за греха на Адам, но какво можем да научим от неговото покаяние?
2. Кои две класи хора са илюстрирани чрез Каин и Авел?
3. Как трябва да отговорим днес на претенциите, че човешкият род се усъвършенства?
4. Защо Каиновото негодувание срещу Бога беше несправедливо и неразумно?
5. Кое може да ни предложи мир, когато сме изправени пред онези, които имат отношението на Каин?

* * *

Поклонението на ранните патриарси

“А без вяра не е възможно да се угоди Богу, защото който идва при Бога, трябва да вярва, че има Бог, и че Той възнаграждава тия, които Го търсят.” (Евреи 11:6)

“Христос скоро ще дойде. Божиите ангели се стремят да ни притеглят от самите нас и от земните неща. Нека не работят напразно!” ОХ 312

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 49-58 (7. *Потопът*)

Неделя 14 октомври

1. ЕНОХ

а. Как вдъхновението описва опитността на Енох? Битие 5:18-24; Евреи 11:5 **Вследствие взаимоотношението му с Бога, постигнато чрез ефективно поклонение, какво беше казано на Енох преди преселването му на небето? Юда 14**

“Енох вярно преразглежда пред народа всичко, което Бог му беше открил чрез Духа на пророчеството. Някои повярваха на думите му и се обърнаха от своята порочност към това да се боят и покланят на Бога. Така те често търсеха Енох в мястото му на уединение и той ги наставляваше и се молеше за тях да им даде Бог познание за Неговата воля. Накрая избра известен период за уединение и не позволяваше на хората да го намерят, защото прекъсваха неговото свято размишление и общение с Бога. Той не се изолираше през всичкото време от обществото на онези, които го обичаха и слушаха неговите думи на мъдрост; нито се отдели напълно от покварените. Срещаше с добрите и злите в определени времена и работеше да обърне безбожните от злия им път и ги наставляваше в познание и страх от Бога. Учеше онези, които имаха познание за Бога, да Му служат по-съвършено. Оставаше с тях доколкото можеше да им бъде полезен чрез своя религиозен разговор и свят пример, и след това се оттегляше от цялото общество – от праведните, от подиграващите се

и покланящите се на идоли, за да остане в уединение, гладувайки и жадувайки за общение с Бога и за онова Божествено знание, което единствено Той можеше да му даде.” ДП, т. I, с. 62, 63

Понеделник

15 октомври

2. В ДНИТЕ НА НОЙ

а. Опиши света, в който беше роден Ной? Битие 6:1,2,5,6,11,12

б. Как сравни Исус Ноевите дни с нашите – и какво трябва да разберем чрез това? Лука 17:26,27; Матей 24:37-39

“Бог не осъди предпотопните жители затова, че ядяха и пиеха. Той им бе дал голямо изобилие от земни плодове за задоволяване на физическите им нужди. Грехът им се състоеше в това, че приемаха тези дарове без благодарност към дарителя и се развращаваха, отдадени на необуздан апетит. Законно беше да се женят. Брактът бе една от първите, установени от Бога наредби. За тази наредба Той даде на хората специални наставления, като облеche брака в святост и красота; но тези наставления бяха забравени, а бракът – извратен и използван в служба на страстите.

Подобно състояние на нещата съществува и сега. Законното само по себе си е доведено до крайност. Апетитът бива задоволяван без ограничение. Изповядващите се за последователи на Христос ядат и пият с пияниците, докато имената им са записани в почетните църковни доклади. Невъздържанието снижава моралните и духовните им сили и подготвя пътя за отдаване на по-ниските страсти. Множествата не чувстват никакво задължение да ограничават своите чувствени желания и стават роби на похотите си. Те живеят, за да задоволяват сетивата си – само за този свят и за този живот. Екстравагантността завладява всички кръгове на обществото. Честността се жертва за лукс и показ. Тези, които бързат да се обогатят, извращават справедливостта и потискат бедния; а “роби и човешки души” още се купуват и продават. Измама, подкупничество и кражба се ширят не осъдени на най-високи и най-ниски места. Пресата гъмжи от съобщения за убийства

– престъпления, извършени така хладнокръвно и безпричинно, сякаш е заличено всяко чувство за човечност. И тези зверства са станали толкова обикновено явление, че почти не събуждат коментар или изненада.” ПП 56, 57

“Каква е брачната връзка днес? Не е ли извратена и покварена, станала даже както беше в Ноевите дни? Развод след развод се отбелязват в ежедневните доклади. Това е женитбата, за която Христос говори, когато казва, че преди потопа “се женеха и се омъжваха” (Мат. 24:38).” СР, VII, 56

Вторник

16 октомври

3. ВЯРАТА НА НОЙ

а. Кое направи Ной един особен човек във времето, в което живя? Битие 6:8,9,14

б. Виждайки как Ной се покланяше на Бога, какво можем да забележим относно връзката на патриарха с неговия Създател? Битие 6:17-22; 7:1, 5, 23; 8:15-20

в. Опиши голямата борба между Христос и Сатана, както се вижда в живота на Ной и онези, които го слушаха. Евреи 11:6,7

“Докато предаваше предупредителната вест на света, работата на Ной свидетелстваше за неговата искреност. Тя направи очевидна свършената му вяра. Той даде на света пример за вяра точно в това, което Бог казва. Той вложи в ковчега цялото си притежание. Когато започна да строи огромната лодка на суха земя, множества се стичаха отвсякъде да видят странната гледка и да чуят сериозните, пламенни думи от странния проповедник. Всеки удар на чук по ковчега беше едно свидетелство за народа.

Отначало мнозина сякаш приеха предупреждението, но не се обърнаха към Бог с истинско покаяние. Не пожелаха да се откажат от греховете си. През времето до потопа вярата им бе изпитана

и не издържа изпита. Накрая победени от царящото неверие, те се присъединиха към бившите си приятели и продължиха да отхвърлят тържествената вест. Някои бяха дълбоко убедени и щяха да се вслушат в предупредителните думи, но имаше толкова много осмивания и подигравки, че и те се приобщиха към тях. Възпротивявайки се на милостивите покани, тези хора скоро станах едни от най-дръзките и най-предизвикателни подигравачи. Защото никои не са така безразсъдни и не стигат дотам в греха, както човеци, които веднъж са имали светлина, но са се противопоставили пред убеждението на Божия Дух.

Не всички хора от това поколение бяха идолопоклонници в пълния смисъл на думата. Мнозина изповядваха, че се покланят на Бога. Твърдяха, че идолите им представяли Божеството и чрез тях хората могли да придобият по-ясна представа за Всевишния. Тази категория хора първа отхвърли Ноевата проповед.” ПП 52, 53

Сряда **17 октомври**

4. ДНЕСНИТЕ НОЕВЦИ

а. Как е предсказало Писанието дните, в които живеем? 1Тимотей 4:1; 2Тимотей 3:1-5

“Исус попита ясно: “Обаче, когато Човешкият Син дойде, ще намери ли вяра на земята?” (Лука 18:8) И както вече разбрахме, Той заявява, че състоянието на света ще бъде както в дните на Ной. Павел ни предупреждава, че с приближаването на края ще видим как нечестие се умножава (...) Апостолът казва, че “в последните дни ще настанат усилни времена” (2Тим. 3:1). И дава удивителен списък на греховете, които ще вършат имащите само вид на благочестие.

Предпотопните жители се отдадоха на вълнуващи забавления и празнувания точно когато пробното им време приключваше. Влиятелните и силните се стараеха да държат умовете на народа погълнати от веселие и удоволствия, да не би по някакъв начин да бъдат повлияни от последното тържествено предупреждение. Не виждаме ли същото да се повтаря и в наши дни? Докато Божиите слуги предават вестта за идващия край на всичко, светът е погълнат от забавления и търсене на удоволствия. Безкраен кръг от забавления поражда безразличие към Бога и пречи на хората да бъдат повлияни

от спасителните истини, които единствено могат да ги спасят от приближаващата гибел.” ПП 58

б. Кое предупреждение от времето на Ной трябва да вземем под внимание? 2Петрово 3:3-10

“В дните на Ной философите заявиха, че е невъзможно светът да бъде унищожен с вода. Така и сега има хора на науката, които се опитват да докажат, че светът не може да бъде унищожен чрез огън, че това е несъвместимо с природните закони...

Когато велики и мъдри мъже доказваха за свое удовлетворение, че е невъзможно светът да бъде унищожен с вода, когато страховете на народа бяха успокоени и всички гледаха на Ноевото пророчество като на заблуда, а на Ной като на фанатик, тогава дойде времето на Бога. “... всичките извори на голямата бездна се разпукнаха и небесните отвори се разкриха” (Бит. 7:11) и подигравачите бяха пометени от водите на потопа. С всичката си горделива философия хората твърде късно узнаха, че мъдростта им е глупост и че Законодателят е по-велик от законите на природата и че на всемогъщия не Му липсват средства да изпълни намеренията Си.” ПП 58

Четвъртък *18 октомври*

5. ДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА ПРЕД НАС

а. Коя действителност избягват мнозина днес? 1Солунци 5:3

“Когато разсъжденията на философията прогонват страха от Божиите съдби; когато религиозните учители сочат напред към една ера от дълги векове на мир и благополучие и светът, погълнат в непрекъснатото хоро на своя бизнес и удоволствия, сади и гради, празнува и се весели, отхвърляйки Божиите предупреждения и подигравайки се с Неговите вестители, “тогава ще ги постигне внезапно погубление (...) и никак няма да избегнат” (1Сол. 5:3).” ПП 58

б. Какво трябва винаги да помним, когато печеленето на душа е едно предизвикателство? 1Петрово 3:18-22

“Където можете да намерите достъп, изявете Божието Слово. Сейте покрай всички води. Може би не ще видите отведнъж резултата от вашия труд, но недейте се обезсърчава. Говорете думите, които Христос ви дава. Работете в Неговите пътища. Отивайте на всякъде, както отиваше и Той през време на службата Си тук на земята.

Изкупителят на света имаше много слушатели, а малко последователи. Ной проповядва сто и двадесет години на хората преди потопа, но само малцина оцениха това скъпоценно пробно време. Освен Ной и неговото семейство, никой друг не се причисли към вярващите и не влезе в ковчега. От всичките жители на земята само осем души приеха вестта. Тази вест обаче осъди света. Светлината беше дадена, за да повярват. Отхвърлянето на светлина причини тяхната погибел. Нашата вест за света ще бъде едно благо ухание от живот за живот за всички, които я приемат, а за осъждане на онези, които я отхвърлят.” СЦ, VII, 27, 28

Петък *19 октомври*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Назови една тайна за успеха на Енох в печелене на души.**
- 2. Как трябва да разберем Христовото обяснение за Ноевите дни?**
- 3. Кои вечни принципи могат да бъдат видени в резултатите от Ноевото проповядване?**
- 4. Кои преобладаващи отношения са били предсказани от апостолите?**
- 5. Предвид краткостта на времето пред нас кой е призивът на часа?**

* * *

Вярата на Авраам

“Авраам, нашият отец не оправда ли се чрез дела, като внесе сина си Исаак на жертвеника? Ти виждаш, че вярата действаше заедно с делата му и че от делата се усъвършенства вярата.” (Яков 2:21,22)

“Чрез привличане близо до Господа получаваме благодатта, чрез която вършим онези дела, които ще бъдат възнаградени в ръцете ни.” РХ, 29.01.1895

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 87-94 (13. Изпитът на вярата)

Неделя 21 октомври

1. ОТДЕЛЕН ЧРЕЗ ВЯРА

а. Какво трябва да научим от Божия призив към Авраам? Битие 12:1-8; 15:1-7

“Въпреки че неговият собствен баща се колебаеше между истинското и фалшивото поклонение, и с познанието му за истината бяха смесени и фалшивите теории и идолопоклоннически практики, Авраам се запази свободен от това заслепление.” БК, I, 1092

“Мнозина и днес биват изпитвани като Авраам. Божият глас не им говори направо от небето, но Бог ги призовава чрез ученията на Своето Слово и чрез събитията на Своето провидение. От тях може да се изисква да напуснат кариера, която обещава богатство и почит, да изоставят близки и полезни приятели, да се разделят със сродниците си, за да тръгнат по път, изглеждащ изпълнен само със себеотрицание, трудности и саможертва. Бог има за тях особено дело, а удобният живот и влиянието на приятели и близки биха им пречили да развият точно онези съществени черти, необходими за неговото осъществяване. Той ги призовава далеч от човешки влияния и помощ и ги води да почувстват нужда от подкрепата Му и да зависят единствено от Него,

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

за да им се открие. Кой е готов да се отрече от любимите си планове и близки при зова на Провидението? Кой ще приеме за Христос нови задължения и ще навлезе в неоткрити полета, за да извърши Божието дело с твърдо и изпълнено с готовност сърце, смятайки загубеното за печалба?” ПП 73

Понеделник

22 октомври

2. ПРИМЕРИ НА ЕДИН МОЛИТВЕН ЖИВОТ

а. Кое открива връзката на Авраам с Бога? Битие 12:7,8; 13:4,18

“Авраам, “Божият приятел”, ни даде достоен пример. Неговият живот бе живот на молитва. Където и да разпъваше шатрата си, в близост издигаше олтар, призовавайки всички от стан на утринна и вечерна жертва. След време преместваше шатрата си, а олтарът оставаше.” ПП 74

б. Как можем да бъдем вдъхновени от това, което Бог каза на Авраам? Битие 17:1-5; 18:17,18

“Докато самите родители не почитат закона на Господа със съвършени сърца, те не са пригответи да заповядват на своите деца. Нужна е реформация в това отношение - реформация, дълбока и обширна. Родители се нуждаят от реформиране, нуждаят се от Бога в домовете си. Ако виждат нещата различно, необходимо е да внесат Неговото Слово в семейства си и да го направят свой съветник. Трябва да поучават децата си, че това е Божият глас, отправен към тях, и че е редно безпрекословно да Му се подчиняват. Наложително е търпеливо да поучават децата си, любезно и неуморно да ги съветват как да живеят, за да угодят на Бога. В такъв дом децата са подготвени да се срещат със софистиката на неверието. Те са приели Библията като основа на своята вяра и тази основа не може да бъде пометена от нахлуващата вълна на скептицизма.

В толкова много домове се пренебрегва молитвата. Родителите разбират, че нямат време за утринно и вечерно богослужение. Не могат да отделят няколко мига за отдаване благодарност на Бога за

Неговите изобилни милости – за благословеното слънце и за обилните дъждове, които карат растенията да процъфтяват, за закрилата на святите ангели. Няма време да помолят Исус за Божествена помощ и ръководство за пребъдващото Му присъствие в дома...

Подобно на патриарсите в древността изповядващите любов към Бога трябва да издигат олтар на Господа, където и да разпънат шатрата си. Ако някога е имало време всеки дом да бъде дом на молитва, то днес е това време. Бащи и майки често трябва да издигат сърцата си към Бога в смирена молитва за себе си и за своите деца. Бащата като свещеник на дома нека издигне олтар на Бога, да поставя върху него утринна и вечерна жертва, докато жената и децата се съединят в молитва и хвала. В такъв дом Исус ще остане с радост.” ПП 74

Вторник

23 октомври

3. ЗАПОВЯДВАНЕ НА ДОМА СИ СЛЕД СЕБЕ СИ

а. Какво се нуждаят да научат днешните семейства от доверието, което Бог можа да има в Авраам? Битие 18:19

“Колко много родители изпитват сляпа и егоистична сантименталност, наричана погрешно любов, която се проявява в изоставяне на децата с тяхното още неоформено разсъждение и недисциплинирани страсти на собствената им воля. Това е най-голямата жестокост по отношение на подрастващите и голямо зло за света. Родителската отстъпчивост поражда безредие в семейството и в обществото. Тя утвърждава в децата желание да следват наклонностите си, вместо да се подчиняват на Божествените изисквания. Така те израстват със сърца нежелаети да вършат Божията воля и предават своя не религиозен, непокорен дух на чадата и внуците си. Подобно на Авраам родителите трябва да заповядват на своите домове. Нека послушанието към родителския авторитет се възпитава и утвърждава като първа стъпка към послушание на Божия авторитет.

Лекомисленото отношение към Божия закон дори и на религиозни водачи е довело до голямо зло... Религиозни родители, пропускащи да се съобразяват с Неговите изисквания, не заповядват на дома си да пази Господния път. Не правят закона на Господа правило в своя живот. Когато децата им създадат собствени домове, не чувстват задължение да поучават своите чада на неща, на които самите не са научени. Ето защо има толкова много безбожни семейства. Затова и покварата е така дълбока и широкоразпространена.” ПП 85

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

“Майката не трябва да допуска детето да взема предимство над нея в нито един единствен случай; и за да поддържа този авторитет, не е необходимо да прибегва до груби мерки. Една твърда, здрава ръка и любезност, която убеждава детето във вашата любов, ще изпълни целта.” ДВ 43

“Когато е нужно родителите да дават пряка заповед, наказанието за непослушанието трябва да бъде неотменно, както са неизменни законите на природата. Децата, които живеят под това решително правило, знаят, че когато едно нещо е забранено и отказано, с никакъв плач или хитрина няма да го постигнат. Така те скоро се научават да се покоряват и са много по-щастливи. Децата на нерешителни и прекалено угаждащи родители знаят, че с уговорки, плач и сълзи могат да спечелят желанието предмет и могат да си позволят да бъдат непослушни, без да понесат наказание. Така те са в едно състояние на желание, надежда и несигурност, което ги прави неспокойни, раздразнителни и непокорни. Бог държи такива родители виновни за разсипване щастието на децата им.” ДВ 148

Сряда 24 октомври

4. ЗАСТЪПВАНЕ ЗА НЕЧЕСТИВИТЕ

а. Коя история открива голямата любов и милост на Авраам към другите и как трябва неговото отношение да бъде един урок за нас? Битие 18:20-33

“Човекът на вярата (Авраам) се застъпи за жителите на Содом ...

Тук нямаше и следа от самоувереност, нямаше възхвала и собствена праведност. Патриархът изискваше благоволение не поради послушанието си ли поради жертвите, които бе сторил в изпълнение на Божията воля. Самият грешник, той се застъпи в полза на грешника. Такъв дух трябва да притежават всички, които пристъпват към Бога. Авраам проявяваше доверие на дете, умоляващо един любещ Баща. Той се приближи до небесния вестител и горещо изказа молбата си. Въпреки че бе жител на Содом, Лот не участваше в нечестието на своите съграждани. Авраам смяташе, че в този многолюден град трябва да има поклонници на истинския Бог (...) Авраам не се помоли само веднъж, а много пъти. Ставайки все по-смел поради това, че молбите му получаваха отговор, той продължи да иска, докато получи уверение, че щеше да бъде пощаден, ако в града се намереха дори десет праведници.

Любов към погиващите души вдъхновяваше молитвата на Авраам. Макар че се отвращаваше от греховете на този разпуснат град, той желаше грешниците да бъдат спасени. Дълбокият му интерес към Содом показва безпокойството, което той преживяваше за непокаяните. От нас се изисква да изпитваме омраза към греха, но милост и любов към грешника. Навсякъде около нас има души, отиващи към гибел, така безнадеждна, така ужасна като постигналата Содом. Всеки ден благодатното време на някого свършва. Всеки час някой преминава отвъд границите на милостта. А къде са гласовете на предупреждение и умоляване, които казват на грешника да бяга от това ужасно проклятие? Къде са ръцете, протегнати да го измъкнат от смъртта? Къде са онези, които със смирение и устойчива вяра умоляват Бога за него?" ПП 83, 84

б. Какво трябва да научим от най-големия изпит на Авраам? Битие 22:1,2, 7-18

“Примерът на Авраам ни учи, че нищо, което притежаваме, е твърде скъпоценна, за да го дадем на Бога...

Никакво изпитание, никакво страдание или затруднение не можеше да бъде така тежко за Авраам, което би причинило такова умствено страдание, такава душевна мъка, както това подчиняване на Бога в принасяне в жертва сина си.” ЗВ, 1.04.1875

Четвъртък *25 октомври*

5. ЗАВЕЩАНИЕТО НА АВРААМ

а. Кое отношение, открито във връзката на Авраам с Бога, е особено важно за нас днес да не го забравяме? Евреи 11:8-10; Колосяни 3:1-3

“Привличането не трябва да бъде към този жалък, мрачен свят, но нагоре към Бога, към славата и към небето. Не трябва да позволяваме грижата и забъркаността за стопанства тук да завладява ума ни, но да размишляваме върху Авраамовото стопанство. Ние сме наследници на това безсмъртно наследство и трябва да отвикнем от привързанос-

тта към земята и да живеем с мисълта за небесните неща.” *Живот и дела на Е. Уайт, (1888 г.), с. 329*

б. Обясни същността на Авраамовата вяра. Яков 2:18-24; 1Йоаново 5:3

“В днешно време се нуждаем от Авраамовата вяра, за да осветли тъмнината, която се събира около нас, не допускайки сладката слънчева светлина на Божията любов и спирайки развитието на духовния растеж. Вярата ни трябва да бъде богата на добри дела, защото вяра без дела е мъртва.” ВЖ 115

в. Защо изучаването на Авраамовата опитност е така важно за нас днес? Римляни 4:1-3,13; Галатяни 3:8, 9, 29

“За да Му служим правилно, трябва да се родим от Божия Дух. това ще очисти сърцето и ще поднови ума ни и ние ще получим нови способности за опознаване и обичане Бога. Ние ще чувстваме желание да се покоряваме на всички Негови изисквания. Това е истинско поклонение.” ЖИ 138

Петък *26 октомври*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Следвайки Бог, защо отделянето от близки другари често е необходимо?
2. Назови едно основно необходимо условие за успешен християнски семеен живот.
3. Как могат днешните родители да бъдат укрепени чрез примера на Авраам?
4. Опиши сърдечния копнеж, който трябва да чувстваме за грешните днес.
5. Предай накратко значението на Авраамовия безсмъртен пример на верност.

Дарения от първата събота за литература за мисионските полета

В 21-я век, докато Интернет, Фейсбук и други медии са модерни начини за разпространение на евангелието, има още един уникален многостранен метод за представяне, когото никои друг вид медия не може да замени: напечатаната страница е едно от най-ефикасните начини да достигне

Евангелието дори до най-усамотените места на земята — без електричество. Чрез тези средства благата вест е прониквала в бившите комунистически, атеистичните и ислямските страни и може да бъде споделена Божията служителка казва: “Нека публикациите, съдържащи библиейската истина, бъдат разпръсквани като есенните листа.” (*В небесните места*, с. 323) “Нашите издания трябва да отиват навсякъде. Нека се издават на много езици. Третата ангелска вест трябва да се даде чрез това средство и чрез живия учител. Вие, които вярвате в истината за това време, събудете се. Сега ваша длъжност е да донесете всички средства, които ви е възможно, за да се помогне на онези, които разбират истината, да я провъзгласяват.” СЦ, IX, 45

“Прогласете, славете и кажете: ”Спаси, Господи, людете Си, останалите от Израил” (Еремия 31:7). Божият народ, останалите от Израил, трябва да прогласят добрата вест за спасение. Докато имаме изобилно снабдяване с библии, книги и памфлети за евангелизиране в много страни, все още има голямо множество по света, които нямат същата привилегия. Наш дълг и чест е да се подкрепи разпространението на литература в различните региони на света. Библията е преведена на много езици и диалекти, но съществени книги, такива като *Пътят към Христа*, *Великата борба* не са на разположение на милиони. Как би било, ако споделим съботните библиейски уроци с онези, които търсят настоящата истина?

Помислете за тихоокеанските острови и африканските страни, където реформаторската вест още не е проникнала. Нека помним обещанието в Еклисиаст 11:1: “Хвърли хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш!” Трябва да разпространяваме Божието Слово преди да е твърде късно. Може да не видим незабавно резултатите, но не ще мине много преди да можем да свидетелстваме за великата жетва, когато Късният дъжд ще дойде в пълнота. Нека бъдем мъдри настойници, които събират съкровища в небето — не в този свят.

Благодарни сме на многото братя, сестри и приятели по целия свят, които направиха това в миналото. Но сега нуждата е по-голяма, отколкото когато и да е преди. И тъй, нека бъдем щедри в това дело!

Идателски отдел към ГК

Човекът по сърцето на Бога

“Научи ме, Господи, пътя Си, и ще ходя в истината Ти. Дай ми да благоговяя пред името Ти с непоколебимо сърце.” (Псалм 87:11)

“Когато Давид беше чист и ходеше по съвета на Бога, Бог го нарече “мъж по сърцето Ми.” ДД, IV, 87

Препоръчвани четива: Патриарси и пророци, с. 448-493 (70. *Царуването на Давид* – до “Същата нощ дойде слово от Господа до пророк Натан”); 498-505 (71. *Грехът и покаянието на Давид*)

Неделя 28 октомври

1. НЕБЕТО ВИЖДА СЪРЦЕТО

а. Защо Бог отстрани Саул от трона на Израил? 1Царе 13:13,14

“Саул беше по сърцето на Израил, но Давид беше човек по сърцето на Бога.” БК, II, 1015

б. Защо първородният на Есей беше отхвърлен, за да не бъде помазан за цар? Какво трябва да научим от това? 1Царе 16:1,6-13

“Когато синовете на Есей минаха пред Самуил, той искаше да избере Елиав, който беше с едро телосложение и удостоен с външност, но Божият ангел стоеше до него да го ръководи във важното решение и го настави, че не трябва да съди по външността. Елиав не се боеше от Господа. Сърцето му не беше право пред Бога. Той щеше да се окаже един горд, възискателен управител. Никой не беше одобрен между синовете на Елисей, освен Давид, най-младият, чиито обикновено занимание беше да се грижи за овцете. Той беше изпълнявал скромната служба на овчар с такава верност и кураж, че Бог го избра да бъде управител на Неговия народ. С течение на времето Давид

трябваше да смени овчарската си тояга със скиптъра.” ДП, I, 367, 368

“Вътрешното достойнство и съвършенството на сърцето определят нашето приемане от Господа на силите. Колко дълбоко трябва да осъзнаем тази истина за преценката на другите, а и на себе си!” ПП 442

Понеделник

29 октомври

2. РЕВНОСТ ЗА ЧЕСТТА НА БОГА

а. Коя беше главната грижа на Давид, когато израилтяните трепереха пред самохвалния гигант от Гет? 1Царе 17:22-26

б. Защо беше уверен Давид, че може да порази великана? Как се различаваше това от самохвалната гордост и самонадеяност? 1Царе 17:32-37

“Беше ли това, което направи Давид, дух на гордост и самонадеяност, осмелявайки се да срещне този могъщ воин, който се противеше срещу израилевия Бог? Давид нямаше този дух. Скромнен и непретенциозен той не направи това изявление, уповавайки се на собствената си мъдрост, умение и сила, но на силата на Бога, Който го беше освободил от лапите на лъва и мечката...

Сърцето на Давид не беше ни най-малко уплашено, защото той знаеше в кого е упованието му.” ЗВ, 4.03.1886

в. Защо отказа Давид да използва доспехите на Саул? 1Царе 17:38,39 Какво ни учи това нас, които сме натоварени с последната благодатна вест? 2Тимотей 2:25,26

“При представянето на непопулярна истина, която изисква тежък кръст, проповедниците трябва да внимават на всяка дума да е такава, каквато Бог желае. Думите им никога не трябва да са режещи. Важно е да представят истината в смирение с най-дълбока любов към душите и искрен стремеж към тяхното спасение и да оставят истината сама да реже. Не бива да предизвикват проповедници от други изповедания и да провокират дебати. Не бива да застават в позицията на Голият, който предизвика армията на Израил. Не Израил предизвика Голиат, а Голиат

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

се възгордя и предизвика Бога и Неговия народ. Предизвикателствата, хвалбите и подигравките трябва да идват от противниците на истината, които действат като Голиат. Нищо от този дух не трябва да се проявява в хората, които Бог е изпратил да провъзгласяват последната вест на предупреждение към един обречен свят...

Той (Давид) остави настрана царското оръжие, защото не го бе изпитал. Познаваше обаче Бога. И чрез упованието си в Него бе постигнал много победи. Ако бе сложил доспехите на Саул, това щеше да създаде впечатлението, че е воин, а той всъщност бе незначителният Давид, който се грижеше за овцете. Той не искаше да бъде отдадена някаква заслуга на Сауловото снаряжение, защото неговото упование беше в Господа, Бога на Израил." СЕ, 188 (англ 1892)

Вторник *30 октомври*

3. ИЗЯВЕНИ ПРИОРИТЕТИ

а. Посочи два примера, които откриват благородния характер на Давид. 1Царе 26:2,7-11; 1Летовници 11:15-19

б. Когато Давид стана цар, кой беше първият му приоритет? 1Летовници 13:1-3 Опиши причината за трагедията, която последва. 1Летовници 13:6-11

“Внезапен ужас обхвана радостното множество. Давид изумен и много разтревожен се питаше в сърцето си каква бе Божиата справедливост. Опитал се бе да почете ковчега като символ на Божественото присъствие. Защо тогава бе изпратена тази ужасна присъда, която превърна времето на радост в случай за мъка и жалеене? Чувствайки, че не бе безопасно да има ковчега близо до себе си, Давид реши да го остави там, където беше. Намериха близо място за него в къщата на гетеца Овид-едом.

Смъртта на Оза беше Божествен съд заради нарушаването на една изрична заповед. Чрез Мойсей Господ беше дал особени наставления за пренасянето на ковчега...

Давид и народът му се събраха да извършат едно свято дело и го извършиха с радостно сърце и желание. Но Господ не можа да приеме службата им, защото тя не беше изпълнена според Неговите наставления. Филистимците, нямащи познание за Божия закон, бяха сложили ковчега в каруца, когато го върнаха на Израил, и Господ прие усилията им. Но израилтяните имаха в ръцете си ясни изявления за Божията воля в тези неща и пренебрегването им обезславяше Бога. Върху Оза падаше голямата вина за дързостта му. Престъпването на Божия закон бе снижило чувството му за светостта на закона. С неизповядани грехове той бе дръзнал да докосне символа на Божието присъствие, престъпвайки Божествената забрана. Бог не може да приеме частично послушание, нито пренебрежително отношение към заповедите Си. Чрез наказването на Оза Той възнамеряваше да научи целия Израил колко е важно да отдава стриктно послушание на Неговите изисквания. Така смъртта на един човек доведе народа до покаяние и предотврати нуждата от присъда върху хиляди.” ПП 490

Сряда

31 октомври

4. ОСНОВНА РАФОРМАЦИЯ

а. Опиши проникновената опитност, която Давид направи в искреното си желание да разбере повече за Божиите пътища. 1Летовници 13:12-14

“Божественото изобличение оказа въздействие върху Давид. Накара го да осъзнае, както никога досега, светостта на Божия закон и нуждата от стриктно послушание (...) В края на трите месеца той реши да направи нов опит за преместване на ковчега и сега старателно изучи всяка подробност от Господното наставление.” ПП 490

б. След дълбоко изучаване и молитва какво научи Давид относно това как да пренесе ковчега? Числа 4:15; 7:9 Какво трябва да научим ние от неговото почитително шествие и начина, по който беше наградена неговата вяра? 1Летовници 15:25,26

“Свалил царските си одежди, Давид бе облякъл бял ленен ефод, какъвто носеха свещениците. С този акт той не искаше да покаже, че

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

дръзва да си присвои свещенически функции, защото ефод понякога носеха не само свещеници. Но в тази свята служба той участваше пред Бога наравно със своите поданици. В този ден предметът на почит трябваше да бъде Йехова. Единствен Той трябваше да бъде почитан...

Танцът на Давид, изпълнен с благоговейна радост пред Бога, е бил сочен от любителите на удоволствията за оправдание на съвременните танци. Но такъв аргумент няма основание (...) Музиката и танците за радостна възхвала на Бога при принасянето на ковчега в ни най-малка степен нямат прилика с разгула на съвременните танци. Първите целяха да възпоменат Бога и да възхвалят святото Му име. Вторите са средство на Сатана, с което той кара хората да забравят Бога и да показват непочтителност." ПП 492

"Истинският християнин не желае да влезе в някое увеселително заведение или да се отдаде на някакво развлечение, за което не може да изпроси Божието благоволение. Той не ще бъде намерен в театъра, в билиардния салон или в салона за покер...

На тези, които искат такива удоволствия отговаряме: Ние не можем да се отдаваме на тях в името на Исус от Назарет. Божието благоволение не може да бъде изпросено за часа, прекаран в театъра или на танц." ВМ 289

Четвъртък

1 ноември

5. КУЛТИВИРАНЕ ЧИСТОТА НА СЪРЦЕТО

а. Предвид греха на Давид (1Царе 11:1-27), какво трябва да разберем, когато го разглеждаме като човек по сърцето на Бога? 3Царе 15:5

"Когато Давид се отдели от Бога и опетни добродетелния си характер чрез престъпленията си, той не беше повече човек по сърцето на Бога (...) Когато праведните се отвърнат от праведността си и вършат зло, миналата им праведност не ще ги спаси от гнева на един праведен и свят Бог." ДД, IV, 87

б. Чрез Божията велика милост какви мисли помогнаха на Давид да се върне към небесната благодат и чистота? Псалм 51:1-4,10,17; 86:11; 119:113

“Молитвата на Давид след неговото падане илюстрира истинската скръб за греха. Неговото покаяние беше искрено и дълбоко. Нямаше никакъв опит за смекчаване на вината; никакво желание за избягване заплашващата присъда не вдъхновяваше неговата молитва. Давид виждаше чудовищността на своето престъпление; виждаше осквернението на душата си; отвращаваше се от греха си. Той не молеше за прошка, но за очистване на сърцето. Той копнееше за радостта от светостта – да бъдат възстановени хармонията и общението му с Бога.” ПХ 23, 24

“Давид често триумфираше в Бога и въпреки това обръщаше внимание на собственото си недостойнство и греховност. Съвестта му не беше заспала или мъртва. “Грехът ми – викаше той – е винаги пред мене” (Пс. 51:3). Той не се ласкаеше, че грехът беше нещо, с което няма нищо общо и че не трябва да се безпокои. Като видя дълбочината на измамата в сърцето си, той дълбоко се погнуши от себе си и се молеше Бог да го възпре чрез силата Си от самонадеяните грехове и да го очисти от тайни недостатъци.” МИ, 5.07.1894

Петък

2 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо Бог избра Давид, а не Елиав да води Неговия народ?**
2. **Кое откри приоритетите на Давид при срещата му с Голиат?**
3. **Защо беше убит Оза?**
4. **Какво трябва да разберем относно ”танцуването на Давид пред Господа”?**
5. **Кое направи отношението на Давид към поклонението да бъде за пример?**

* * *

Дарения от първата събота - за литература за мисионските полета

Музиката в поклонението

“Изкупените от Господа ще се върнат и ще дойдат с възклицание в Сион; вечно веселие ще бъде над главата им; ще придобият радост и веселие, а скръб и въздишане ще побягнат.” (Исая 51:11)

“Музиката е част от Божието поклонение в небесните дворове и ние трябва да се стараем с песни на възхвала да се доближаваме колкото е възможно повече до хармонията на небесните хорове.” ПП 412

Препоръчвани четива: Евангелизъм, кн. 3, с. 66-78

Неделя

4 ноември

1. СЪЗДАВАНЕ НА РАДОСТЕН ШУМ

а. Посочи един приемлив начин за поклонение на Бога? Псалм 95:1,2; 100:1,2

“Музика се създаваше за свята цел - да издига мислите към чистото, благородното и възвишеното и да събужда в душата преданост и благодарност към Бога (...) Пеенето, като част от религиозната служба е толкова акт на поклонение, колкото и молитвата.” ПП 412

б. Кое изпълнение трябва да ни подтикне да бъдем бдителни относно видовете музика, които използваме в поклонението на Бога? Езекиил 28:13,14,17

“Сатана беше ръководител на небесния хор. Той даваше първия тон, след това цялото ангелско множество се съединяваше с него.” 3В, 16.01.1879

“Колко много хора използват този дар за възвишаване на себе си вместо за прослава на Бога! Любовта към музиката води непредпазливите да се свържат с хора, заобичали света, в места

за удоволствие, където Бог е забранил на децата Си да отиват. По този начин, когато дадено голямо благословение се употребява неправилно, то става едно от най-успешните средства на Сатана, с които той заслепява ума за дълга, за да не съзерцава вечните неща.” ПП 412

Понеделник

5 ноември

2. ПРИЧИНА ЗА ПЕЕНЕ

а. Кога Бог е бил възхвален най-напред със свята песен? Иов 38:4,7

“Над красивата и неопетнена новосъздадена земя, която Бог гледаше с възхищение, “утринните звезди пееха заедно и всички Божи синове възкликаваха от радост.” В 174

б. Кое друго благородно събитие породило песни на възхвала от Божиите ангели? Лука 2:13,14

“Нито на един роден на света, нито дори на най-надарените от Божиите чада някога му е било оказвано такова изявление на радост, както на приветстваното бебе, родено във Витлеем. Божи ангели му пееха хваления над хълмовете и долините на Витлеем. “Слава на Бога във висините – пееха те – и на земята мир между хората, в които е Неговото благоволение” (Лука 2:14). О, да можеше днес човешкото семейство да съзнае тази песен! Изявлението направено тогава, даденият тогава тон и започната песен ще се усили и разпространи до края на времето и ще отекне до краищата на земята. Това е славата на Бога, това е мир на земята и между хората, в които е Неговото благоволение. Когато Слънцето на правдата ще се издигне с изцеление на крилете си, тогава песента, започната над витлеемските хълмове, ще отекне чрез гласа на едно голямо множество, като глас от много води, пеейки “Алилуя! Защото Господ нашият Бог, Всемогъщият царува” (Откр. 19:6).” РХ, 5.04.1906

в. Кое каза Исус, че е причина за радост в небето и какъв ефект трябва да има върху нас този източник на радост? Лука 15:6,7

“Трябва винаги да помним каква велика радост показва Пастирът, когато намери изгубената. Каза на советите съсед: “Радвайте се заедно с Мен, защото намерих моята изгубена овца!” И цялото небе повтори тази радостна новина. Самият Отец се радва за спасените с песни. Какъв апотеоз на радостта изразява тази притча! Ваша привилегия е да споделяте тази радост!” СЦ, VI, 109

“Тежестта на всяка проповед трябва да бъде науката за спасението. Това трябва да бъде и темата на всяка песен.” Е, III, 70

Вторник *6 ноември*

3. ПОУКИ ОТ ДАВИД

а. Колко много използваше Давид организирано пее в службите на храма и какво можем да научим от неговия пример? 1Летовници 15:22; 25:7

“Старият цар (Давид) и сина му (Соломон), и техните съветници го считаха за съществено всяко нещо да бъде извършено правилно, коректно, вярно и експедитивно. Доколкото е възможно, те следваха организационната система дадена на Израил наскоро след му освобождението от Египет. На левитите беше определена работата, свързана с храмовата служба, включително служенето с песен и инструментална музика и пазенето на съкровищницата.” РХ, 12.10.1905

“Пеенето е част от поклонението на Бога, но по неумелия начин, по който често е ръководено, то не допринася за престижа на истината и за честта на Бога. Трябва да има система и ред в това, също както във всяка друга част на Господното дело. Организирайте група от най-добрите певци, чиито гласове могат да водят събранието и тогава нека всички, които желаят, да се присъединят към тях. Онези, които пеят, трябва да направят усилие да пеят в хармония. Трябва да посветят известно време за практикуване, за да могат да използват този талант за прослава на Бога.” РХ, 24.VII.1883

б. Какво нареди Давид на свещениците и храмовите певци да съпровожда техните песни при поклонението на Бога? 1Летовници 16:42; 25:1,6

в. Как изборът на Давид на инструменти за свещениците и певците насърчава приемливото поклонение? 2Летовници 5:12,13

“В музиката трябва да има красота, патос и сила. Нека гласовете се издигат в песни на хваление и посвещение. Ако е приложимо, извикайте на помощ инструменталисти и нека величествената хармония се въздигне към Бога като благоугодна жертва.

Но понякога да се възпитат певците и да се държат в работен ред е по-трудно, отколкото да се подобрят навиците за молитва и поучение. Мнозина искат да правят нещата според собствения си вкус, възразяват на съветите и не могат да понасят ръководство.” СЦ, IV, 68, 69

Сряда 7 ноември

4. СЪЗДАВАНЕ НА МЕЛОДИЯ ЗА ГОСПОДА

а. Опиши нашия дълг, когато използваме дара на пеенето? Колосяни 3:16

“Онези, които правят пеенето част от поклонението на Бога трябва да избират песни, чиято музика подхожда за случая, не с погребални нотки, но с бодри и приятни и при все това тържествени мелодии.” ЗВ, 22.06.1882

б. Как трябва да бъдат изпълнявани нашите мелодии при поклонението на Бога? Ефесяни 5:19; 1Коринтяни 14:15; Псалм 47:7

“На събранията мнозина пеят красиви песни, песни за това, което желаят и за това, което възнамеряват да извършат. Но никои не пеят с дух и с разбиране.” РХ, 27.09.1892

“Музиката е приета от Бога само когато сърцето е смекчено и осветено от нейното въздействие.” Е, III, 78

“Няма нищо по-оскърбително в очите на Бога от едно изпълнение

на инструментална музика, когато участващите в него не са посветени, когато мелодията от сърцето не е предназначена за Бога.” РХ, 14.11.1899

в. Кой съвет трябва особено да вземем присърце относно използването на барабани и тъпани при богослужение? Римляни 12:1,2

“Той ми е показал, че нещата в Индиана ще стават пак точно преди края на благодатното време. Ще се демонстрират всякакви чудати и странни действия. Ще има викове с барабани, музика и танцуване. Ще има смущаващи сцени, в които ще участват разумни същества. На такива хора не може да се поверява вземането на верни решения. И всичко това ще се нарича “действието на Святия Дух”.

Но Святият Божи Дух никога не се изявява по такъв начин, чрез шум като в психиатрия. Това е изобретение на Сатана, за да прикрие истинските си намерения и да обезсили чистата, искрена, въздигаща, облагородяваща и освещаваща истина за това време...

Такъв вид богослужения не трябва да се насърчават по никакъв начин...

Нещата, които са ставали в миналото, ще се повторят и в бъдеще. Сатана ще направи музиката примка чрез начина, по който ще се употребява.” ИВ, II, 42, 43

Четвъртък *8 ноември*

5. МУЗИКАТА И БОРБАТА ЗА ПОКЛОНЕНИЕ

а. Каква роля е играла музиката в миналото за насърчаване на фалшивото поклонение и как се употребява тя днес в самия край? Даниил 3:7; Откровение 13:8

“Музиката е идолът, на който се покланят много така наречени християни, спазващи съботата. Сатана няма нищо против музиката, ако тя може да стане средство, с което да достигне умовете на младите. За целите му са полезни всички неща, които отклоняват ума от Бога и запълват времето, необходимо за служене. Той действа с

начини, които отклоняват ума от Бога и имат най-силно влияние за задържане на голям брой хора в приятно заслепяване и парализиране, предизвикано от силата му. Когато се използва за добро, музиката е благословение, но често тя е едно от най-привлекателните средства, с които Сатана пленява душите. Когато се използва зле, тя води непосветените до гордост, суетност и глупост. Ако ѝ се позволи да заем мястото на посвещението и молитвата, музиката е страшно проклятие. Младите се събират да пеят и макар да са християни по име, често обезславят Бога и вярата си с лекомислените си думи и избраната от тях музика. Святата музика не им се нрави. Насочена бях към останалите незабелязани ясни учения на Божието слово. В съда всичките тези боговдъхновени думи ще осъдят хората, които не са се вслушали в тях.” СЦ, I, 434

б. Как изразяват възхвалата си към Бога онези, които ще триумфират в последната битка? Откровение 14:1-5; 15:2-4

“Никой, освен 144-те хиляди, не може да научи тази песен, понеже това е песента на тяхната опитност, а никой друг не е направил такава опитност както тях.” ВБ 538

Петък *9 ноември*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Коя е първоначалната цел на музиката?
2. Кой тон ще бъде път до приключване на времето?
3. Как можем да подобрим начините ни поклонение на Бог с музика?
4. Какво трябва да постигнем с нашата музика, за да бъде приемлива за Бог?
5. Как ще използва Сатана музиката във финалната битка срещу приемливото поклонение?

* * *

Облечен със смиреномъдрие

“Така и вие, по-млади, покорявайте се на по-старите. Да, всички един на друг. Облечете се със смирението; защото Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат.” (1Петр. 5:5)

“Величието на небето се облече със смиреномъдрието на едно дете. Това е характерът на Христос.” СЦ, V, 422

Препоръчвани четива: Пророци и царе, с. 77-81 (11. Кармил); Опитности и видения, с. 60-62 (*Дълга относно времето на скръбта*)

Неделя 11 ноември

1. МИСИЯТА НА ИЛИЯ

а. Кое предаде накратко целта на живота на пророк Илия? 3Царе 18:30,36

“Бог желаше Неговата чест да се издига пред човеците като върховна и съветите Му утвърдени в очите на народа. Свидетелството на пророк Илия на планината Кармил дава пример на един, който стоя напълно за Бога и Неговото дело на земята. Пророкът нарече Господ по Неговото име, Бог Йехова, Който самият беше свидетелствал за Своего низхождение и състрадание. Илия Го нарече Бог Авраамов, Исаков и Израилев. Той направи това, за да може да възбуди в сърцата на Неговия отстъпил народ едно напомняне за Господа и ги увери за богатата свободна благодат. Илия се помоли: “Нека стане известно днес, че Ти си Бог в Израил.” Честта на Бог трябваше да бъде издигната като върховна, но пророкът искаше освен това неговата мисия да бъде потвърдена...”

Целият живот на Илия беше посветен на делото на реформата. Той беше глас, викащ в пустинята, укоряващ греха и отблъскващ потока на моралното зло. И докато той дойде при народа като изобличител на греха, неговата вест предложи балсама от Галаад за ударените от греха души на всички, които желаеха да бъдат изцелени. Ревността му за Божиата слава и дълбоката му любов към израилевия дом представят

поуки за наставление на всички, които стоят днес като представители на Божието дело на земята.” *Вести от Лома Линда, 572*

Понеделник

12 ноември

2. КОНТРАСТЪТ НА ПЛАНИНАТА КАРМИЛ

а. Опиши молитвата на Илия на планината Кармил в контраст на онази на последователите на Ваал? 3Царе 18:37-39,26-29

“Като напомни на хората за дългогодишното отстъпление, предизвикало гнева на Йехова, Илия ги призова да смирят сърцата си и да се върнат към Бога на своите бащи, за да се премахне проклетията върху израилевата земя. След това, покланяйки се почитателно на невидимия Бог, вдигна ръце към небето и се помоли с обикновени думи. Вааловите свещеници бяха крещели с пяна на уста и бяха подскачали от ранно утро до късен следобед. А в молитвата на Илия нямаше безсмислени писъци, които да отекват из кармилските хълмове. Той се молеше така, сякаш знаеше, че Йехова е там, наблюдава сцената и го слуша. Вааловите пророци се бяха молили бясно и несвързано. Илия се помоли просто и сърдечно Бог да покаже превъзходството си над Ваал, за да може Израил да се върне при Него.” ПЦ 80

б. Тъй като отговорът на Илиевата молитва дойде незабавно, но не и дъждът, какво ни учи това относно вярата и делата? 3Царе 18:40-45

“Слугата наблюдаваше, докато Илия се молеше. Шест пъти се връщаше от наблюдението, казвайки, че няма нищо, нито облак, нито знак за дъжд. Но пророкът не се отдаде на обезсърчение. Той направи преглед на живота си, за да види къде беше пропуснал да почете Бога, изповядваше греховете си и така продължи да измъчва душата си пред Бога, докато наблюдаваше за знак, че молитвата му беше чула. Като изследваше сърцето си, изглеждаше да става все по-малък в собствената си оценка и в очите на Бога. Изглеждаше му, че беше нищо и че Бог беше всичко; и когато достигна до точката отказване от Аз-а, когато се прилепи към Спасителя като единствената му сила и праведност, отговорът дойде...

Никога не е имало по-сериозно време в историята на света от времето, в което сега живеем (...) Какви сме ние, какво вършим, какъв трябва да бъде нашият курс на действие в бъдеще – всичките тези са въпроси на неизразим момент и не можем да си позволим да бъдем равнодушни, безразлични, незаинтересовани. Подобава на всеки един от нас да се запита: Какво е вечността за мен?" РХ, 26.05.1891

Вторник

13 ноември

3. ХРИСТИЯНСКАТА СКРОМНОСТ ПОСТАВЕНА НА РИСК

а. Как описва Христос изповядващите се църкви днес? Исая 4:1 Каква картина е дадена в главата, въвеждаща това пророчество, и коя духовна борба е изложена сега на риск? Исая 3:7-9,16,22-25; Матей 5:27-29

“Любовта към облеклото излага на опасност нравствеността и прави жената противостояща на жената християнка, отличаваща се със скромност и уравновесеност. Показната, екстравагантна дреха твърде често насърчава страст в сърцето на носещия и събужда ниски страсти в сърцето на зрителя. Бог вижда, че разрухата на характера често е предшествана от отдаване на гордост и суетност в облеклото.” СЗ 602

“Светът е полудял по показа, модата и удоволствията. Безнравствеността стабилно и застрашително се увеличава. Защо християните да не са верни на своята висша изповед!

Христос се срамува от онези, които твърдят, че са Негови последователи. По какво приличаме на Него? В какво облеклото ни е в съгласие с библейските изисквания? Не желая греховете на народа да лежат върху мен и затова ще издигна силен тръбен звук. В продължение на години съм носила ясно и решително свидетелство по този въпрос – писано и изговорено от амвона. Не съм се поколебала да изявя целия Божий съвет. Трябва да бъде чиста от кръвта на всички. Фактът, че светският дух и гордостта носят почти повсеместно отклонение, не е извинение за един християнин да прави каквото правят другите. Бог казва: “Да не следваш множеството да правиш зло”.

Недейте, сестри мои, да се колебаете между своето Аз и Бога. Беше ми показано, че главната причина за вашето отстъпление е любовта към облеклото. Това води до пренебрегване на съдбоносни

отговорности и в сърцата ви не остава и искрица любов към Бога. Без бавене отхвърлете причината за своето отстъпление, защото това е грях срещу вашите собствени души и срещу Бога. Не се закоравявайте в измамата на греха. Модата изражда ума и пояжда духовността на нашия народ. Покорството пред нея е проникнало и сред църквите на адвентистите от седмия ден и върши много повече за отделянето на нашия народ от Бога, отколкото всяка друга сила. Беше ми показано, че църковните правила са твърде недостатъчни. Всяка проява на гордост в облеклото, която е забранена от Божието Слово, трябва да бъде достатъчна причина за църковна дисциплина. Ако има упорство пред лицето на предупрежденията, апелите и увещанията и следва същата покварена воля, това нека се счита за доказателство, че сърцето по никой начин не наподобява Христос.

Аз-ът и само Аз-ът е обект на украсяване и един такъв християнин ще откъсне мнозина от Бога.

Върху нас като народ лежи ужасен грях – че сме позволили на своите църковни членове да се обличат по начин, несъответстващ на вярата им. Трябва решително да се пробудим и да затворим вратата срещу съблазните на модата. Ако не го сторим, нашите църкви ще се деморализират.” СЦ, IV, 606

Сряда *14 ноември*

4. ОСВОБОЖДЕНИЕ ОСИГУРЕНО НА ОСТАТЪКА

а. Как в съгласие с 1Тимотей 2:8-10 пророчеството от Исая 3 и 4 глава предсказва крайната победа на Божия свят остатък? Исая 4:3,4

“Силата на благочестието е почти изчезнала от църквите. Екскурзии, представления, пазари, великолепни жилища и лични разходи са изпъдили мислите по Бога. Имоти и блага и светски занятия ангажират мислите, а на нещата от вечна стойност едва се обръща внимание.

Но колкото и да намаляват вярата и благочестието, все пак в тези църкви има още истински последователи на Христос. Преди Бог да посети за последен път света със Своите съдби, между Неговия народ ще настане едно пробуждане в първоначалното благочестие, каквото не е било виждано от апостолската епоха насам. Духът и силата на Бога ще бъдат излети над Неговите чада. По онова време много ще се отделят от църквите, в които любовта към света е заела

мястото на любовта към Бог и Неговото Слово. Много проповедници и миряни ще приемат с радост онези велики истини, които Бог е оставил да се проповядват по онова време, за да пригответи един народ за пришествието на Господа.” ВБ 481

**6. Как това е ключ към сигурността ни във времето на изпита?
Исая 4:5,6; 33:14-16**

“Няколко пъти подред Господ ми показа във видение, че е противно на Библията да се прави каквото и да е било запасяване за задоволяване на физическите ни нужди по времето на скръбта. Видях, че ако светиите имаха складирана от тях храна или събрана от полето във времето на скръбта, когато меч, глад и епидемии ще са по земята, тя ще им бъде отнета от насилнически ръце и чужди хора ще пожънат техните ниви. Тогава ще бъде време за нас, когато ще трябва да се доверим изцяло на Бога и Той ще ни подкрепи. Видях, че със сигурност ще имаме хляб и вода в това време и няма да сме нито в недоимък, нито ще гладуваме. Господ ми показа, че някои от децата Му ще се страхуват, като гледат как се покачват цените на храните, и ще купуват храна, като я трупат настрана за времето на скръбта. Тогава във време на нужда ги видях да отиват при храната си и да я поглеждат, а тя беше червясала, пълна с животинки, негодна за употреба.” *Мараната 181*

Четвъртък 15 ноември

5. КРОТОСТ В ЕДИН ЗАШЕМЕТЯВАЩ СВЯТ

а. Как предава Господ накратко Своя призив към последния Си верен остатък? Софония 2:1-3; 3:8-13

б. Стремейки се към кротост (Софония 2:1-3), какво можем да научим от съвета, даден на една личност, на която ѝ липсвала тази черта? 1Петрово 5:5

“Представяш си несъществуващи неприятности и изпитания. Преувеличаваш малките си безпокойства и ги превръщаш в тежки изпитания. Проявяваш нечестиво, бунтовно и недостойно за една дъщеря недоволство. Кротостта е скъпоценно качество, което помага да се страда мълчаливо и да се понасят трудности. Кротостта е търпелива и способна да изпитва щастие при всички обстоятелства. Кротостта е винаги благодарна и винаги пее собствените си изпълнени с щастие песни, които създават мелодия в сърцето и радват Бога. Кротостта не е мълчалива и нацупена. Мрачният характер е противоположното на кротостта. Такъв характер само наранява, нанася болка на хората и не изпитва удоволствие от нищо.

Току-що си влязла в Христовото училище. Все още ти предстои да научиш почти всичко. Сега не се обличаш разточително, но се гордееш с външния си вид. Желаете да се обличаш по-малко скромно. Мислиш си много повече за облеклото, отколкото би трябвало. Христос те кани: “Елате при Мене всички, които се трудите и сте обременени, и Аз ще ви успокоя. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен; защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите покой на душите си. Защото Моето иго е благо и Моето бремe е леко.” Постави врата си в игото, което Христос ти слага, и ще откриеш в това подчинение щастието, което си опитвала да постигнеш по свой начин чрез следване на собствения си път.

Можеш да бъдеш жизнерадостна, ако доведеш всичко, дори мислите си, до подчинение на Христовата воля. Не се бави, а усърдно изследвай сърцето си и всеки ден умирай за собственото Аз.” СЦ, III, 321

Петък *16 ноември*

ВЪПРОСИ ЗА ПРЕГОВОР

1. Как можем да сравним делото и мисията на Илия с нашето?
2. Какво трябва да правим, когато се забавя отговорът на молитва?
3. Как трябва нашето обличане да отразява точно духовното ни призвание?
4. С какво се отличава облеклото, поведението и дома на вярното малцинство?
5. Как можем да култивираме съществената благодат на христоводобна кротост?

* * *

Нашето завещание от жертва

“Ето Божият Агнец, Който носи греха на света.” (Йоан 1:29)

“Погледнете, о, погледнете към голготския кръст! Гледайте царската Жертва, страдаща заради вас!” *Да мога да Го позная, 65*

Препоръчвани четива: Животът на Исус, 613-617 (78. *Голгота*)

Неделя 18 ноември

1. ДУШЕВНО СТРАДАНИЕ

а. Какво е писано за страданието на Божия Син? Матей 26:38

“Колко малко имат някаква идея за страданието, което разкъсваше сърцето на Божия Син през Неговите тридесет години живот на земята. Пътят от яслата до Голгота беше помрачен от скръб и мъка. Той беше човек на скърби и издържа такава сърдечна болка, каквато никой човешки език не може да опише.” ДМП 66

б. Как е илюстрирано най-живо страданието на Исус? Исая 53:3-5,7,8

“(Човекът на скърби) Мразеше греха с абсолютна омраза, но въпреки това събра върху душата Си греховете на целия свят, като отъпка пътя към Голгота, понасяйки наказанието на престъпника. Невинен, Той понесе наказанието на виновния. Безгрешен и праведен, но предложи Себе Си да понесе наказанието за престъпването на Божия закон. Наказанието за греховете на всяка душа беше понесено от Сина на вечния Бог. Вината на всеки грях притискаше с тежестта си божествената душа на Изкупителя на света.” *Пак там*

“(Прелестният Изкупител) не умря като герой в очите на света, натоварен с почести, както мъже след битката. Той умря като осъден престъпник, висящ между небето и земята – умря от бавна позорна смърт, изложен на подигравките и ругатните на едно долно, натоварено с престъпление, разюздано множество.” *Пак там, 68*

2. ЕДНА РАЗДИРАЩА СЪРЦЕТО СЦЕНА

а. Как трябва нашето сърце да бъде смекчено и покорено чрез гледане Христос на кръста? Лука 23:33,34

“Можете ли при пълната гледка на кръста, гледайки с окото на вярата страданията на Христос, да разказвате вашия разказ за неволя, за вашите изпитания? Можете ли да подхранвате в сърцето си отмъщение към вашите неприятели, докато молитвата на Христос излиза от Неговите бледи и треперещи устни за ругаещите Го, за убийците Му – “Отче, прости им; защото не знаят какво вършат” (Лука 23:34)?” ДМП 65

б. Как може гледането на разпятието да бъде от практическа полза за гордото сърце, присъщо на всеки един от нас? 1Петрово 1:18-21; Йоан 1:29

“Гордост и себелюбие не могат да виреят в душата, която държи пресен спомена за разигралите се на Голгота сцени.” ЖИ 545

“Трябва да заемем със смирено разкаяние подходящото ни място в подножието на кръста. Можем да научим уроците на кротост и смирение на ума, като се изкачим на голготския хълм и гледайки към кръста, виждаме нашия Спасител в агония, Божият Син умиращ, праведният за неправедните. Погледнете Го, Този, Който с една дума можеше да повика легиони ангели за Негова помощ, станал обект на присмех и веселба, на ругаене и омраза. Той даде Себе Си жертва за грях. Когато Го ругаеха, не заплашваше. Когато Го обвиняваха лъжливо, не отвори устата Си. Молеше се на кръста за убийците Си. Умря за тях. Плати несметна цена за всеки един от тях. Не желаше да изгуби нито един, за когото е платил такава висока цена. Остави се да бъде удрян и бичуван без да мърмори. И тази безропотна жертва е Божият Син. Неговият престол е от вечността и царството Му не ще има край.” ДМП 65

“Цялото това унижение на Величието на небето беше за виновния, осъден човек. Той слизаше все по-ниско в унижението Си, докато нямаше по-голяма дълбочина, до която да достигне, за да издигне човека от неговата морална поквара. Всичко това беше за теб.” *Пак там*

3. ГОЛЯМАТА ЦЕНА ЗА ГРЕХА

а. Как неоченяването на Христовата жертва се отнася към нашата естествена склонност към задоволяване на личните желания? Евреи 10:26

“Онези, които твърдят, че спазват Божия закон и въпреки това в сърцето си съхраняват грях, са осъдени от Верния Свидетел. Те казват, че са богати в познаване на истината, но не са в хармония със святите й принципи. Истината не освещава живота им. Божието Слово заявява, че спазващият заповедите, чийто живот противоречи на вярата му, е спял, окаян, беден и гол.” ВД 22,23

б. Обясни връзката между греха, закона и кръста. Римляни 7:7; 1Йоаново 3:4,5

“Исус дойде, за да спаси хората Си от греховете им. Изкупление в Христос означава да престанем да нарушаваме Божия закон и да се освободим от всеки грях. Никое сърце, което е във вражда с Божия закон, не може да е в хармония с Христос, Който изстрада на Голгота, за да защити и възвеличи закона пред вселената.” ВД 74

“Нашата любов към Христос ще бъде съизмерима с дълбочината на осъзнаването ни на греха, а познаването на греха става чрез закона. Когато видим самите себе си, нека погледнем към Исус, Който даде Себе Си за нас, за да ни изкупи от всяко беззаконие. Чрез вяра се хванете за Христовите заслуги и очистващата душата кръв ще извърши своето действие. Колкото по-ясно виждаме злините и опасностите, на които сме изложени, толкова по-благодарни ще бъдем за избавлението чрез Христос. Христовото евангелие не разрешава на човека да нарушава закона, тъй като именно чрез греха се отвориха портите на света към страданието.

Днес грехът е същото злокачествено нещо, каквото е бил и във времето на Адам. Евангелието не обещава Божия благосклонност за човек, който в своето закоравяване нарушава закона Му. Поквареността на човешкото сърце, вината заради прегрешенията, унищожаването заради греха – всичко това стана ясно на кръста, където Христос се превърна в средството за нашето избавление.” ВД 74

4. РАЗБИРАНЕ КНЯЗА НА МИРА

а. Какво учи вдъхновението относно удивителното привличане на Христовото разпятие? Йоан 3:14,15; 12:32

“Голготският кръст призовава със сила, даваща причината защо трябва да обичаме Христос сега и защо трябва да Го считаме за пръв, най-добър и последен във всичко.” ДМП 65

“Ако осъзнавате греховете си, не посвещавате всичките си сили на жалеене за тях. Погледнете и живеете.” ИВ, I, 325

б. Коя е първата стъпка в присвояването ни на Христовата правда? Йоан 6:37; 2Коринтяни 5:21; 1Йоаново 1:9

“Нека никой не мисли, че случаят му е безнадежден. Не е такъв. Може би ще видите, че сте грешни и сте се провинили, но точно затова се нуждаете от Спасител. Ако имате грехове за изповядване, не губете време. Сегашните мигове са златни. “Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда” (1Йоаново 1:9). Онези, които гладуват и жадуват за правдата, ще се наситят, защото Исус го е обещал.” ИВ, I, 325

в. Към какво трябва да ни вдъхнови несравнимата жертва на Христос? Във връзка с приемливото поклонение как изповядващите се за християни могат да променят реда на нещата, особено в следването на езически празници, такива като Коледа и обичая да се дава подарък? 2Коринтяни 9:15; Еремия 10:1-6

“Вчера беше Коледа. Постъпихте ли като мъдреците и принесохте ли дарове на Исус? Или врагът вече е променил реда на нещата и е насочил поклонението към себе си? Даровете сега се предоставят на приятели и близки, вместо на Този, Който направи такава жертва заради нас. Всички подаръци трябва да потекат в друга посока, за да бъдат употребени за спасението на хората.” ПН 374

5. МОТИВИРАЩАТА СИЛА

а. Какво можем да научим от оценяването на Христовата жертва от страна на небесните ангели? Откровение 5:11,12

б. Как трябва Христовото разпятие да ни мотивира по един практически начин? Римляни 5:8-11; Галатяни 5:6; 2Коринтяни 5:14,15

“Точно от тази действена вяра имате нужда. Как действа? Чрез любов. Каква любов? Любовта, блестяща от голготския кръст. Тя е по средата между земята и небето и спасението се получава, като погледнем към кръста. Отец е приел тази любов, ангелското войнство е дошло при кръста, а сам Бог се е снижил, за да приеме жертвата. Тя отговаря на изискванията на Небето и човекът може да бъде спасен чрез Исус Христос, стига само да имаме вяра в Него. Човекът е примирен с Бога и Бог с човека чрез тази пълна, свършена и цялостна жертва...

Когато видим лъч светлина, ние искаме да се възползваме от него. Дяволът постоянно работи против това. Именно вярата, действаща чрез любов, бе проявена от Исус Христос на голготския кръст. Това е любовта, която Той изпитва към душата ни. Христос е умрял за мене. Той ме е изкупил на огромна цена и е заплатил за всичко, което е противно пред очите Му. Трябва да бъда Негов съработник. Трябва да взема Неговото име върху себе си и да го нося. Трябва да вдигам Неговото бреме. Трябва да уча другите как да се издигнат от греховното състояние, в което съм била и аз, и да се хванат с жива вяра за правдата, която е в Исус Христос. Това е единственият начин, по който грешникът може да се спаси.” ВД 54, 55

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. На кое е изявление Голгота?**
- 2. Как трябва тази тема да въздейства на нашето поведение?**
- 3. Какво ни казва Христовото разпятие за Божия закон?**
- 4. Обясни притегателната сила на кръста.**
- 5. Как трябва да отговорим на Христовото разпятие заради нас?**

1 декември 2012 г.

Дарения от първата събота за молитвен дом в Албания

Албания с обща площ от 28 748 кв км е една европейска страна, разположена в югоизточната част на Балканския полуостров, граничеща с Черна гора (на северозапад), с Косово (североизток), Македония (изток), Гърция (юг и югоизток), Адриатическо море (запад) и Йонийско море (югозапад). Има население от 2 831 741 (преброяване 2011 г.) Официалният език е албанският.

Главните религии са мюсюлманска 70%, православна 20% и католическа 10%. За повече от четиридесет години Албания беше една затворена страна под твърде строг комунистически режим, който премахна всякаква форма на религия и наложи атеизма. От 1990 г. Албания е свободна от комунистическото потисничество и сега религиозната свобода е гарантирана чрез конституцията.

Първото мисионерско дело на Реформаторското движение беше извършено обаче в 2002 г., когато брат Камподонико от Италия отиде да живее в Албания благодарение на една университетска стипендия. Докато беше там, той използва благоприятния случай да раздаде 400 малки брошури на албански. Няколко години по-късно А. Саскау, един брат от Румъния, живеещ в Италия, направи няколко посещения в Албания. През 2008 г. във Влоре беше отворено едно място за църковни служби. Благодарение на помощта на Румънската и Германската уния, на Хърватско и Италианското поле и на Генералната конференция бяха доставени средства за печатане и снабдяване с публикации за мисионска работа и евангелизиране в Албания.

През 2010 г. един млад библейски работник (брат Паулеску) от Румъния и семейството му се отзоваха на зова да отидат в Албания като постоянно мисионерско семейство. С помощта на Бог този брат с най-доброто от себе си се опитва да споделя настоящата истина, макар че полето не е лесно за работа.

Една от настоящите нужди на Албанската мисия, освен вашите молитви, е и финансова подкрепа, за да се осигури първо наш молитвен дом. Може той да стане един постоянен фар за разпръскване лъчите от светлината на Евангелието и настоящата истина сред народа на Албания. Поради тази причина и заради Албанската мисия молим да се отзовете на нуждата на Господното дело в тази част на света, където самият апостол Павел е проповядвал евангелието (Римл. 15:19,20) и да помогнете с щедра финансова подкрепа за да има там един паметник за Господа. Благодарим ви предварително и Господ да ви благослови.

Вашите братя и сестри от Албания

Инвестиране в небесното злато

“Съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш.” (Откр. 3:18)

“Господ показва, че има нещо по-добро за Неговия народ от само едно външно поклонение. Той иска от тях една чиста и неосквернена религия. Златото, което Той им предлага да купят от Него, е златото на характера.” *Бюлетин на ГК, 6.06.1909*

Препоръчвани четива: Притчи Христови, с. 62-66 (*Бисерът*)

Неделя 25 ноември

1. ЖИВЕЕНЕ В ЛАОДИКИЙСКИЯ ПЕРИОД

а. Опиши естествената наследена склонност у всички християни, родени в периода от църковната история, познат като Лаодикия, който започва от 1844 г. Откровение 3:17 Какво трябва да направим по отношение на този проблем?

“Имената на седемте църкви са символи за църквата в различните периоди на християнската епоха.” ДА 264

“Вестта до Ладикийската църква е приложима за нашето състояние.” РХ, 23.07.1889

“Предупреждението към последната църква (...) трябва да бъде прогласено сред всички, които твърдят, че са християни. Вестта към Лаодикия трябва да достигне до всички църкви – като копие, като двустър меч.” СЦ, VI, 69

б. Какво трябва да разбере всеки един от нас, когато изучава вестта до Лаодикия? 2Коринтяни 10:12; 13:5

“Замисълът на вестта (до Лаодикия) не е да направи брат да съди брата, да му казва какво да прави и точно докъде да отиде; но тя е за всеки да изследва лично собственото си сърце и да внимава за собствената си лична работа.” ДД, II, 223

2. ЦЕННА СТОКА

а. Кое е първото нещо, което Верният Свидетел във вестта Си до Лаодикия ни съветва да направим и защо се нуждаем от това така неотложно? Откровение 3:18 (първата част)

“Великият Изкупител представя Себе Си като небесен търговец, отрупан с богатства, хлопащ от къща на къща, предлагайки безценните си стоки.” БК, II, 965

“Вратата и любовта са истинските богатства – чистото злато, което Верният Свидетел съветва хладките да купят. Колкото и да сме богати откъм земни притежания, всички те не могат да ни купят онова скъпоценно лекарство, което да изцели болестта на душата, наречена “хладкост”...

Някои твърдят, че да очакваме Божието одобрение чрез добрите си дела, е издигане на собствените заслуги. Наистина, не можем да си купим победата чрез добрите си дела, но не можем да победим и без тях. Покупката, която Христос ни препоръчва, е просто едно съгласяване с условията, които Той е поставил. Истинската благодат, която е с неизмерима цена и която ще устои във всеки изпит, всяко изпитание и бедствие, се добива единствено чрез вяра и смирено, молитвено послушание. Благодетство, което издържа проверката на страданието и преследването, доказва своята твърдост и искреност, е злато, проверено през огън и намерено чисто. Христос предлага да продаде това скъпоценно съкровище на човека: “Купи си от Мене злато, пречистено през огън”. Мъртвото и безжизнено изпълнение на дълга не ни прави християни. Трябва да излезем от хладкото си състояние и да преживеем истинско обръщане, или ще изгубим небето.” СЦ, IV, 85

б. Кое разкрива една ужасна нужда от небесното злато? Езекиил 33:30-33

“Много превъзходна работа беше поверена на Лаодикийската църква. Беше им отправен призива: “бъдете съвършени и вие, както е съвършен вашият небесен Отец” (Мат. 5:48). Но църквата не последва делото, започнато от Божиите вестители. Те чува, но пропуснаха да оценят истината за себе си и да изпълнят даденото им наставление.” БК, VII, 964

3. ДОКАЗАТЕЛСТВО ЗА НАШАТА БЕДНОСТ

а. Кое илюстрира нашата естествена склонност да се съмняваме, че вестта до Лаодикия в действителност се отнася лично за нас? Еремия 17:9; Марк 4:17

“Беше ми показано Божието намерение с Неговия народ. Показано ми бе, че всеки очистиращ и избелващ процес над изповядващите християнството, доказва, че някои са шлака. Не винаги излизат чисто злато. При всяка религиозна криза някои падат в изкушение. Божието разтърсване отнася цели множества като сухи листа. Благополучието произвежда маси от теоретици. Бедствията ги премахват от църквата. Духът на тази класа не е твърдо с Бога. Те ни напускат, защото не са от нас; защото при изпитания и преследване заради Словото мнозина отпадат.

Нека такива се върнат няколко месеца назад, когато самите те са заемали положението на хората, чието състояние е подобно на тяхното в момента. Нека си припомнят какво са мислили за изкушаваните.” СЦ, IV, 85

“На нашите църкви са предлагани небесни стоки. Всеки лично се нуждае да има явен интерес към поканата на Христос. Братя и сестри, в този ред ли са вашите мисли? “Тези остри думи не се отнасят за мен; аз съм в сравнително добро духовно състояние, въпреки че може да нямам всичката пламенност и ревност, която имат. Аз вярвам истината. Онези, за които се отнася тази вест, може да я приемат. Мисля, че някои се нуждаят от нея.” Вие, които мислите и разсъждавате така, бъдете сигурни, че сте тъкмо онези, за които се отнася тази вест.” БК, VII, 964, 965

б. Опиши друг симптом, разкриващ сериозна липса на това злато. Матей 15:8; Евреи 3:12 Как може да бъде поправен този проблем?

“Вярата и любовта са златни съкровища, които не се срещат често сред Божия народ. Показано ми бе, че неверието спрямо свидетелствата на предупреждение, насърчение и изобличение изгонва светлината изсред Божия народ.” СЦ, III, 248

“Докато съпоценните небесни стоки са открити пред вас, приближете се и купете това, което сте изгубили – златото на любовта и вярата.” БК, VII, 965

4. “КУПУВАНЕ”

а. Как можем “да купим” небесните стоки, като се предполага, че са безплатни? Исая 55:1,2

“Спасението е свободен дар и все пак то трябва да се купи и продаде. На пазара, където управлява Божествената милост, е показано, че скъпоценният бисер се купува без пари и цена. На този пазар всички могат да получат небесни стоки. Богатството от скъпоценните камъни на истината е открито за всички. “Ето, поставих пред тебе отворени врати, които никой не може да затвори”, заявява Господ. Никакъв меч не охранява пътя през тази врата. Гласове от другата страна на вратата казват: “Ела!” Гласът на Спасителя сериозно и нежно ни кани: “Съветвам те да купиш от Мене злато, пречистено с огън, за да се обогатиш” (Откр. 3:8,18).

Евангелието на Христос е благодат и всеки може да го притежава. И най-бедният, както и най-богатият, са в състояние да извоюват спасение, което никое земно богатство не може да осигури. То се получава при доброволно послушание, при предаване на себе си на Христос като Негова придобита собственост. Дори и от най-висша степен, само по себе си образованието не може да приближи човека до Бога. Фарисеите бяха облагодетелствани с всякакво преходно, дори и духовно предимство и говореха със самохвална гордост: “Богат съм, забогатях и нямам нужда от нищо”, но те са все пак “окаяният, нещастен, сиромах, сляп и гол” (Откр. 3:17)...

Не можем да спечелим спасение, а трябва да го търсим с такъв голям интерес и постоянство, че да изоставим заради него всичко останало в света. Трябва да търсим многоценния бисер не по светски пазарища, нито пък със светски средства. Цената, която е необходимо да заплатим, не е нито злато, нито сребро, защото те принадлежат на Бога. Не мислете, че земни или духовни преимущества ще спечелят вместо вас спасението. Бог изисква доброволното ви послушание. Той ви моли да се откажете от греховете си...

Има някои, които сякаш винаги търсят небесния бисер, но не се отказват изцяло от греховните си навици. Себелюбието им не умира, за да даде в тях място на Христос. Ето защо не намират скъпоценния бисер. Те не побеждават несветите си амбиции. Не са взели кръста си и не са последвали Христос по пътеката на себеотрицанието и саможертвата. Почти, но не изцяло християни, те сякаш са близо до небесното царство, но не могат да влязат там. Почти, но не напълно

спасен, означава не почти, а напълно изгубен.” ХП 63, 64

Четвъртък

29 ноември

5. ПРЕЧИСТВАНЕ НА ЗЛАТОТО

а. Опиши делото на Христос, което Той желае да извърши в сърцето на всеки един от нас през този лаодикийски период. Малахия 3:3,4

“Всяко нещо в нашия характер, което не може да влезе в Божия град, ще бъде порицано. Ако се подчиним на Божието пречистване, всичката шлака и тенекия ще бъдат унищожени. Като Господни избраници, онези, които ще получат определената за това време светлина, не ще бъдат видени да издигат себе си. Те не ще изработват стандарт, по който да измерват собствения си характер; защото Господ е дал един стандарт, според който ще бъде изпитан всеки характер.” БК, IV, 1181

б. Посочи някои практически примери как работи този пречистващ процес. Римляни 5:1-5

“Един човек със суров дух, е груб, недодялан. Той не е духовен, няма сърце от плът, но има нечувствително сърце като камък. Единствената му помощ е да падне върху Скалата и да се съкруши. Господ ще постави всички такива в тежко изпитание и ще ги опита в огън, както се изпитва злато. Когато може да види Своя образ отразен в тях, ще ги приеме. Но ако се окаже, че не са истинско злато, тогава ще бъдат унищожени като шлака.” СР, т. 17, с. 116

“Купи вяра и любов, скъпоценните, красиви атрибути на нашия Изкупител, които ще ни направят способни да намерим път в сърцата на онези, които не Го познават, които са студени и отчуждени от Него чрез неверие и грях.” БК, VII, 964

Петък

30 ноември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Как набляга Христос, че се нуждаем от Неговото злато?**
- 2. Как можем чрез нашата небрежност да бъдем в опасност да отхвърлим Христовото предлагане?**
- 3. Колко струва това духовно злато?**
- 4. Защо златото е особено ценно в тези последни дни?**
- 5. Как трябва други да се ползват от духовното злато, което ние купуваме?**

Белите дрехи

“Съветвам та купиш от Мене (...) бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамотата на твоята голота.” (Откр. 3:18)

“Първото нещо, което трябва да научат всички желаещи да станат Божии съработници, е да уповават само на Бога. Едва тогава те ще бъдат готови да им се подари Христовия характер.” ЖИ 189

Препоръчвани четива: Христови притчи, с. 84-94 (*Двамата богомолци*); 189-197 (*Без сватбарска дреха*)

Неделя

2 декември

1. ЧИЯ ДРЕХА ДА НОСИМ?

а. Обясни как духовната голота на Лаодикия в действителност е имала корени в човешката история. Откровение 3:18; Битие 3:6-10

“Бялата одежда на невинността обгръщаше нашите първи родители, когато Бог ги постави в светия Едем. Те живеяха в пълно съзвучие с Божията воля. Цялата сила на любовта им бе отдадена на техния небесен Отец. Една изящна мека светлина, Божията светлина, обгръщаше святата двойка. Дрехата от светлина бе символ на духовните одежди на небесната им невинност. Ако бяха останали верни на Бога, тя щеше да продължи да ги обгръща. Но когато грехът нахлу, скъсаха връзката си с Бога и светлината, която ги обвиваше, изчезна. Голи и посрамени, те се опитаха да заместят небесните одежди със собствено ръчно ушите покривала от смокинови листа.

Ето, какво са вършили престъпващите Божия закон от деня на непокорството на Адам и Ева. Те са съшивали смокинови листа, за да покрият причинената от престъплението голота. Носели са одеждите на собствената си изобретателност, опитвали са се да покрият греховете си със собствените си дела и да направят себе си приемливи за Бога. Но никога не ще могат да сторят това. Човек не може да изнамери нищо, с което да замести изгубената дреха на своята невинност.” ХП 191, 192

Дарения от първата събота - за молитвен дом в Албания

2. НАУЧАВАНЕ ДА СЕ ДОВЕРЯВАМЕ НА ХРИСТОВАТА ПРАВЕДНОСТ

а. Как изяви Христос Божията праведност, когато беше на земята? Исая 42:21 Обясни отношението, което проникваше Неговия живот. Псалм 40:8

б. Опиши опасността, пред която се изправяме по отношение на праведността. Съдии 21:25

“Собствената праведност е опасността на този век. Тя отделя душата от Христос. Онези, които се уповават на собствената си праведност, не могат да разберат как спасението се осъществява чрез Христос. Те наричат греха правда, а правдата – грях. Не разбират злината на греха, не се страхуват от закона, защото не уважават Божия морален стандарт. Причината, поради която има толкова много лъжливи преобразявания в наши дни, се крие във факта, че Божият закон не се цени. Вместо Божия стандарт на правда хората издигат собствен стандарт, чрез който да измерват характера. Виждат мъгляво като през стъкло и представят на хората фалшиви идеи за освещението, като по този начин насърчават егоизма, гордостта и собствената правда. Поддържаната от мнозина доктрина за освещението е изпълнена с измама, тъй като ласкае плътското сърце. Най-любезното нещо, което може да се проповядва на грешника, е истината за задължителността на Божия закон.” ВД 75

в. Какво трябва да характеризира нашето отношение към самите нас и към грешащите? Исая 6:1-7; Езекиил 9:4

“Във времето преди края Божиите люде ще въздишат и ще плачат за вършените по земята мерзости. Със сълзи на очи ще предупреждават нечестивите за опасността от потъпкването на Божия закон. С неизказана мъка ще се смиряват пред Господа с покаяние. Безчестните

ще се подиграват на скръбта им и ще се смеят на сериозния им зов. Но мъката и смирението на Божия народ е непогрешимо доказателство, че той си възвръща силата и благородството на погубения чрез греха характер. Когато вярващите се приближават все повече до Христос и погледът им се отправя към Неговата свършена чистота, могат да видят съвсем ясно голямата греховност на греха. Смирението и кротостта са условията за успех и победа.” ПЦ 301

Вторник

4 декември

3. ДВАМАТА БОГОМОЛЦИ

а. Коя погрешна представа за праведност опетнява живота на много, които вярват, че са съвестни християни? Исая 65:2-6; Лука 18:9-12

“Религията на фарисея не докосва душата му. Той не се и старее да изгради характер по подобие на Божия. В сърцето му липсват любов и състрадание. Задоволява се с една повърхностна религия. Мнението му се основава на собствената му мярка за правдата – плод на добрите му дела и съизмерима с човешките критерии.

Който се опира на собствената си правда, ще презре себеподобните. Като съди за себе си, съпоставяйки се с околните, фарисеят преценява останалите, сравнявайки ги със себе си. Измерва праведността си чрез тяхната и колкото последната е по-ниска, толкова контрастът ще е по-голям и толкова по-праведен ще изглежда в собствените си очи. Собствената правда кара човек да обвинява. Той упрекваше “другите” в престъпване на Божия закон. По този начин прояви духа на Сатана, обвинителя на братята. С такъв дух не е възможно да общува с Бога. Той се прибира у дома си лишен от Божественото благословение.” ХР 85

б. От друга страна, каква утеха, изпратена от небето, се дава на всяка разкаяна душа? Лука 18:13,14; Псалм 51:17

“Христос бе дал Себе Си за залог, че е наш заместник поръчител и не пренебрегна нито един човек. Този, Който не можеше да гледа човешките същества обречени на вечна погибел и прие смъртта заради

тях, ще гледа със съжаление и съчувствие всяка душа, която разбере, че не може сама да се спаси.

Той не ще подмине нито един треперещ молител, без да му помогне да се изправи. Този, Който чрез Себе Си изкупи за човека един безкраен запас от морална сила, не ще пропусне да я употреби в наша полза. Можем да занесем греховете и мъката в краката Му, защото Той ни обича. Всеки Негов поглед и всяка Негова дума ни подканят да положим упованието си на Него, защото Той според Своята воля ще изгради и моделира характерите ни.” ХП 89

“Когато съзерцаваме Неговата чистота и съвършенство, ще видим собствената си слабост, нищетата и недостатъците такива, каквито са в действителност. Ще разберем, че сме объркани и без надежда, облекчени в дрехата на собствената си правда, като всеки останал грешник. Ще разберем, че дори и да бъдем спасени, то няма да е заради личната ни доброта, а поради действието на Божията безгранична милост.” ХП 91

Сряда *5 декември*

4. ВМЕНЕНА И ПРИДАДЕНА

а. Как ни се вменява Христовата праведност? Римляни 3:23-26; 5:17-19

“Ние не притежаваме никаква собствена праведност, с която да удовлетворим изискванията на Божия закон. Но Христос издейства за нас път за излизане от това положение. Той живя на земята сред такива изпитания и изкушения, каквито самите ние трябва да посрещаме. Той живя един безгрешен живот. Той умря за нас и сега ни предлага да вземем нашите грехове, а да ни даде Своята праведност. Ако Му се отдадеш напълно и Го приемеш като твой Спасител, тогава колкото и грешен да е бил твоят живот, заради Него ти биваш считан за праведен. Христовият характер застава на мястото на твоя характер и ти биваш приет от Бога така, като че ли никога не си съгрешавал.” ПХ 63

б. Какво друго желае Христос да направи във и чрез нас – и как става това? Галатяни 2:20; Йоан 16:13 (първата част)

“Христос променя сърцето. Той живее в твоето сърце чрез вяра. Ти трябва да поддържаш тази връзка с Христос чрез вяра и чрез постоянното предаване волята си на Него; и докато правиш това, Той ще действа в теб да желаеш и да действаш според Неговата добра воля (...) Тогава, щом Христос действа във вас, вие ще проявявате Неговия дух и ще вършите същите дела – дела на праведност, на послушание.” ПХ 63, 64

“Покорим ли се на Христос, сърцето се съединява с Неговото сърце, волята се превръща в Негова, умът става едно с Неговия ум, мислите са заплени от Него; ние живеем Неговия живот. Ето какво означава да бъдем облечени с одеждата на правдата Му. Тогава, щом Господ ни гледа, вижда не дрехата от смокинови листа, не и голотата и деформацията от греха, а Своята собствена одежда на правдата, която е съвършеното послушание към закона на Йехова.” ХП 192

“Победата не се спечелва без много сериозно молене, без смиряване на Аз-а на всяка стъпка. Нашата воля не трябва да бъде насилвана в съединяването с небесни действия, но трябва да бъде доброволно подчинена.” ЗВ, 18.05.1904

“Исус иска от нас да упражняваме семпла вяра, че да можем да имаме Неговата добротелност. Само ако се докоснем с вяра, светлината, славата и силата на Бога ще ни бъдат предадени.” ЗВ, 10.06.1889

Четвъртък *6 декември*

5. ОБЛЕЧЕНИ КАТО ПОБЕДИТЕЛИ

а. Как илюстрира Христос жизнената важност на обличане дрехата, която Той доставя? Матей 22:1-4, 11-14 Обясни какво е значението му за нас.

Мнозина в сегашния наш свят са в състоянието на дошлия на угощението без сватбарска дреха. Те изповядват, че са християни и предявяват претенция относно благословенията и привилегиите на Евангелието, но не чувстват нужда от преобразяване на характера. Никога не са изпитвали истинско покаяние за греха и не осъзнават нуждата си от Христос и от упражняване на вярата в Него. Не са превъзмогнали наследените си или придобити наклонности към злосторство, но мислят, че са достатъчно добри пред себе си и се облягат на собствените

си заслуги, вместо да се уповават на Христос. Те идват на угощението като слушатели на Словото, но не са облекли дрехата на Христовата правда.” ХП 194

б. Опиши действителния живот с Христос. 2Коринтяни 10:5; Филипияни 2:12,13

“Бог желае да бъде наш Водач. Но Той не може да ни помага без нашето съгласие и съдействие. Божественият Дух работи чрез силите и способностите, дадени на човека. Самите ние не сме способни да приведем намеренията, желанията и наклонностите си в хармония с Божията воля, но ако желаем, Спасителят ще направи това вместо нас.” ДА 219

“Бялата дреха е чистотата на характера – Христовата правда, придадена на грешника. Това наистина е дреха от небесна материя, която може да бъде купена единствено от Христос чрез живот на доброволно послушание.” СЦ, IV, 84

Петък *7 декември*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Какво е духовното значение на “голата”?
2. Как сме в опасност днес от изработване на дрехи от “смокинови листа”?
3. Обясни контраста между фарисея и митаря.
4. Каква е разликата между вменена и придадена правда?
5. Колко струва бялата дреха?

* * *

Очният мехлем

“Съветвам те да купиш от Мене ... колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш.” (Откр. 3:18)

“Небесният колурий донася яснота на разбирането. Христос е пазителят на всяка благодат. Той казва: “Купи си от Мене” (Откр. 3:18).”
СЦ, IV, 85

Препоръчвани четива: Вест към младите, с. 184-189 (83. *Постоянство в изучаването на Библията*)

Неделя 9 декември

1. ПРОЯСНЯВАНЕ НА ЕДНО МЪГЛЯВО ЗРЕНИЕ

а. Каква е третата препоръка от съвета на Верния Свидетел към Лаодикия и как се прилага тя? Откровение 3:18 (последната част); Матей 6:22

“Елеят за помазване е елеят на Христовата благодат, който ще даде духовно виждане на душата всред заслепление и мрак, за да може да различава между делата на Божия Дух и духа на неприятеля.” БК, VII, 966

“Окоето е чувствителната съвест, вътрешната светлина на ума. От неговото точно виждане на нещата зависи духовното здраве на цялата душа и същество. “Очният мехлем”, Божието Слово прави съвестта прецизна при неговото приложение; защото то осъжда за грях. Прецизността е необходима, за да може да последва изцеление и окоето да бъде единствено за Божия слава. Грешникът, оглеждайки се във великото Божие гледало, се вижда както Бог го вижда и се покаява пред Бога и изявява вяра в нашия Господ Исус Христос...”

Лаодикийците не са напълно слепи, иначе очният мехлем не би помогнал нищо за възстановяване на зрението им и да им даде възможност да разпознаят истинските атрибути на Христос. Христос казва, че чрез отричане на собствената си самонадеяност, отказване от всичко,

колкото и да ви е мило, можете да купите златото, дрехата и очния мехлем, за да можете да виждате.” БК, VII, 965

Понеделник

10 декември

2. ТЪРСЕНЕ НА ПРОНИЦАТЕЛНОСТ

а. Кое причинява нашите духовни чувства да страдат от липса на проницателност и как може да се случи това с онези, на които е поверена голяма светлина? Иов 6:30; 1Йоаново 2:9-11

“Душата трябва първо да осъзнае греха, за да може грешникът да почувства желание да отиде при Христос. “Грехът е беззаконие” (1Йоан 3:4). “Не бих познал греха освен чрез закона” (Римл. 7:7). Когато заповедта проникна в съвестта на Савел, грехът оживя и той умря спрямо себе си. Видя се осъден от Божия закон. Грешникът не може да осъзнае вината си, ако не разбере що е грях. Невъзможно е човек да преживее библейското осветление, докато твърди, че ако вярва в Христос, няма значение дали спазва Божия закон или го нарушава.

Онези, които твърдят, че спазват Божия закон и въпреки това в сърцата си съхраняват грях, са осъдени от Верния Свидетел. Те казват, че са богати в познаване на истината, но не са в хармония със святите й принципи. Истината не осветява живота им. Божието Слово заявява, че спазващият заповедите, чийто живот противоречи на вярата му, е спял, окаян, беден и гол.

Божият закон е огледалото, което дава пълно отражение на човека такъв, какъвто е, и показва истинския му образ. Някои ще избягат и ще забравят този образ, а други ще използват обидни думи срещу закона, сякаш това ще поправи дефектите в характера им. Други обаче, които са осъдени от закона, ще се покаят за прегрешенията си и чрез вяра в Христовите заслуги ще усъвършенстват християнския си характер.” ВД 22,23

б. Посочи пример, в който ясното духовно проницание беше счтено за доказателство за Божието присъствие. Коя беше темата на Соломоновата молитва и защо това беше угодно на Бога? 3Царе 3:9,10

“Бог похвали Соломоновата молитва. И днес Той ще чуе и похвали молитвите на онези, които с вяра и смирение викат към Него за помощ. Той сигурно ще отговори на пламенната молитва за едно приготвяне за служба. В отговор Той ще каже: “Ето Ме. Какво искаш да ти сторя?” БК, II, 1026

Вторник

11 декември

3. ЕДИН ПАРАЛЕЛ

а. Как показва Исус, че прояснението на зрението може да включва едно прогресивно дело? Марк 8:22-24 Обясни духовния паралел с Лаодикия.

“Мнозина в църквата са ми представени като слепеца, който виждаше хората като движещи се дървета. Те имат нужда от още една подълбока опитност, преди да могат да различават примките, поставени от изкустеля, за да ги улови в мрежите си. Днес не трябва да допускаме никакво наполовина свършено дело.” ИВ, II, 433

“Хора, които нямат всекидневна духовна опитност в Божиите неща (...) ще сбъркат светлината със заблудата, благовидната на външен вид заблуда ще наричат светлина, вземайки въображаемото за реалност, а реалността за илюзия, наричайки един свят атом, а един атом – свят (...) Исус иска човек да гледа хората не като движещи се дървета (както ги гледаше слепият, когото Исус излекува), но да виждат нещата ясно.” Е, III, 142

б. Как, подобно при изцелението на слепия човек, особеното помазание с Христовия мехлем е ключ към разбирателство, реформация и единство между всички вяващи? Марк 8:25; Ефесяни 4:11-16

“Истинската религия, единствената библейска религия, която учи на опрощение само чрез достойнствата на един разпнат и възкръснал Спасител, която учи на оправдание чрез вяра в Божия Син, се пренебрегва, не одобрява, осмива и отхвърля. Обявена е като водеща към фанатизъм. Но тя е животът на Исус Христос в душата, тя е дейният

принцип на любовта, внедрен от Святия Дух, който единствен прави душата способна за добри дела. Любовта на Христос е силата на всяка вест за Бога, която излиза от човешки уста. Какво бъдеще ни предстои, ако не успеем да дойдем в единство на вярата?

Когато се съединим в единството, за което Христос се е молил, тази дълга борба, която е била поддържана от Сатана, ще се прекрати и ние не ще виждаме човеци да правят планове по примера на света поради това, че нямат духовно зрение да схващат духовните неща. Сега те виждат човеците като движещи се дървета и се нуждаят да бъдат докоснати от Бога, за да виждат така, както Бог вижда, и за да работят така, както Христос работеше. Едва тогава стражите от Сион ще затръбят еднородно, ясно и силно..." СП 251

Сряда *12 декември*

4. СЪЩЕСТВЕНА ПРОНИЦАТЕЛНОСТ

а. Коя е една от най-сериозните отговорности на Божиите работници, особено всред всичките обръканости на последните дни? Езекиил 44:23

“Колурият е онази мъдрост и благодат, която ни прави способни да различаваме между добро и зло, да разпознавам греха под всяка маска. Бог е дал на църквата Си очи, които изисква да бъдат помазани с мъдрост, за да виждат ясно. Само че мнозина по-скоро биха извадили очите на църквата, ако можеха, защото не искат делата им да излязат на светло, да не би да бъдат изпитани.” СЦ, IV, 84

“Трябва да бъдем изключително внимателни и да живеем смирено пред Бога, така че да можем да получим духовен колурий, чрез който да виждаме разликата между действието на Божия Свят Дух и делата на духа, внасящ дива разпуснатост и фанатизъм. “От плодовете им ще ги познаете” (Мат. 7:20). Онези, които наистина гледат към Христос, ще се променят по Неговия образ благодарение на Господния Дух и ще израснат в пълнотата на мъже и жени в Христос Исус. Святият Дух ще влага в хората любов и доброта, а в характера им ще се прояви благородство.” ИВ, I, 129

б. Опиши резултатите от развиването на духовна проницателност и апела, който е отправен към всеки от нас? Еклисиаст 8:5

“Мехлемът е това духовно проникание, което ще направи способни да виждате примките на Сатана и да ги избягвате, да откривате греха и да се отвращавате от него, да виждате истината и да ѝ се покорявате.” СЦ, V, 233

“Един почтителен дух осъзнава, че сърцето трябва да бъде пазено чрез Божията сила. Служещите ангели отварят очите на ума и сърцето да вижда удивителни неща в Божествения закон, в природния свят и във вечните неща, открити чрез Святия Дух.” МЖД 291

“Бог е дал на всеки да върши своята си работа и никой друг не може да я свърши вместо него. О, ако можеше всеки от вас да помага очите си с колурий, за да види недостатъците в своя характер и да осъзнае как гледа Бог на неговата любов към света, която изтласква любовта към Бога.” СЦ, IV, 576

Четвъртък

13 декември

5. МОЛИТВА И УПРАЖНЕНИЕ

а. Тъжно е, но защо мнозина ще загинат поради пропускане да получат помазването с очния мехлем? 1Коринтяни 2:14

“Днес мъже на отговорни постове, на всяко място, трябва да бъдат верни стражи за чистотата на църквата и всяко нещо, свързано с нея. Нуждаем се, о, така много се нуждаем от остро проникание и от чистия духовен мехлем! В това време на грях и изобилваща неправда очите имат нужда да бъдат помазани с небесни мехлем, за да може да виждаме всичко ясно.” РХ, 26.10.1905

б. Каква трябва да бъде нашата всекидневна молитва и практика, за да получим благословието на проникателността? Псалм 119:18; Евреи 5:14

“Библията никога не трябва да бъде изучавана без молитва. Святият Дух единствен може да ни накара да почувстваме важността на това тези неща, да бъдат лесно разбрани или да ни предпази от изопачаване на трудните за разбиране истини...

Често се явяват непреодолими изкушения, понеже чрез пренебрег-

ване на молитвата и изучаването на Библията изкушеният не може веднага да си спомни Божиите обещания и да посрещне Сатана с оръжията на Писанието. Но ангели са около онези, които желаят да бъдат научени в божествените неща; и във време на голяма нужда ще им бъде напомнено самите неща, които са нужни.” ОХ 116

Петък *14 декември*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. **Защо се нуждаем от очния мехлем на Верния Свидетел към Лаодикия?**
2. **Как се използва този очен мехлем?**
3. **Защо очният мехлем има свойството да ужилва?**
4. **Назови начини, по които мнозина сега виждат “човеците като дървета, които ходят”.**
5. **Опиши поведението и молитвата на онези, които ще получат очния мехлем.**

* * *

Покаяние и победа

“Онези, които любя, Аз наказвам и изобличавам; затова бъди ревностен да се покаеш.” (Откр. 3:19)

“Господ не се отказва от нас поради греховете ни. Може да правим грешки и да оскърбяваме Духа Му, но когато се покаем и отидем при Него с разкаяни сърца, Той няма да ни отблъсне.” ИВ, I, 323

Препоръчвани четива: Свидетелства към църквата, т. 1, с. 131 – 134

Неделя *16 декември*

1. ЕДИН ПРИМЕР ЗА ПОКАЯНИЕ

а. Кое предупреждение от опитността на ученика Петър трябва да вземем под внимание? Матей 26:33,69-74

б. Как трябва сцените на Гетсимания да ни вдъхновяват сега към по-дълбоко покаяние, отколкото сме преживявали някога? Матей 26:33,69-75; Евреи 12:3,4

“Апостол Петър се отрече от Човека на скръбта, навикнал на печал, в часа на Неговото унижение. След това обаче се покая и отново се преобрази. Испита истинско душевно разкаяние и отново се предаде на своя Спасител. Със сълзи в очите той се отправи към уединеното място в Гетсиманската градина и се просна по лице там, където неговият Спасител бе паднал по очи и кървава пот бе избила по кожата Му в резултат на тежката агония. Спомни си с угризение, че бе заспал, докато Исус се молеше в онези страшни часове. Гордото му сърце бе сломено и сълзи на покаяние обляха земята, съвсем наскоро поела

кървавата пот на скъпия Божий Син. Петър си тръгна от градината като преобразен човек. Тогава бе готов да изпитва състрадание към изкушаваните. Бе смирен и можеше да съчувства на слабите и грешните. Можеше да предупреждава дръзките и бе напълно подготвен да укрепява братята си.” СЦ, III, 398

Понеделник

17 декември

2. ОБРЪЩАНЕ КЪМ БОЖИИТЕ ПЪТИЩА

а. Посочи едно предупреждение, върху което трябва особено да се наблегне днес. 1Йоаново 2:15-17

“Има за какво да се покаем. Светските настроения, себелюбието и алчността разяждат духовността и живота на Божия народ.

През последните няколко години любовта към света е голямата опасност за Господните люде. От нея произлизат греховете себелюбие и алчност.” СЦ, I, 130

б. Защо Божието Слово е ключът към истинското обръщане? Евреи 4:12-16

“Преобразяването е работа, която мнозина не оценяват. Не е лесно да се преобрази земния, обичащ греха ум и да стигне до разбиране на неизразимата Христова любов, красотата на Неговата благодат и превъзходството на Бога така, че душата да се пропие от Божествена любов и да бъде заплениена от небесните тайни. Когато разбере тези неща, предишният му живот става отвратителен и омразен. Той намразва греха и раздирайки сърцето си пред Бога, приема Христос за живота и радостта на душата. Такъв човек се отказва от предишните си удоволствия. Той има нов ум, нови чувства, нови интереси, нова воля. Скърбите, желанията и любовта му – всичко това е ново. Похотта на плътта, тщеславието на очите и гордостта на живота, които дотогава са били предпочитани пред Христос, сега биват изоставени и Христос става очарованието на живота му, венеца на радостта му...

Делата на святостта, които му са се стрували отегчителни, сега са наслада. Божието Слово, което е било скучно и безинтересно, сега е избрано за основна тема на изучаване и за съветник. То е като писмо, изпратено му от Бога и носещо подписа на Вечния. Мислите, думите и делата му биват сравнени с това мерило. Човекът трепери от запоедите и заплахите, съдържащи се в Словото, докато накрая се хване здраво за обещанията и укрепи душата си, като ги направи част от себе си. Избира общуването с най-благочестивите, а нечестивите, чиято компания някога е обичал, вече не са му приятни. Плаче за тези грехове в тях, на които някога се е смял. Себелюбието и суетата биват изоставени, той заживява за Бога и става богат на добри дела. Това е изисканото от Бог освещение. Господ няма да приеме нищо по-малко.” СЦ, II, 241, 242

Вторник

18 декември

3. ВЗЕМАНЕ ПОД ВНИМАНИЕ СЪВЕТА НА ВЕРНИЯ СВИДЕТЕЛ

а. Какво уверение имаме, когато ревностно се покаем за нашето хладко състояние? Деяния 3:19,20

“Вслушайте се в съвета на Верния Свидетел. Купете си злато, пречистено през огън, за да се обогатите, бели одежди, за да се облечете, и колурий, за да виждате. Направете някакви усилия. Тези скъпоценни неща няма да паднат от небето, ако не направим сериозни усилия. Трябва да купим, да бъдем ревностни да се покаем за състоянието си на хладкост. Трябва да се събудим и да видим грешките си, да изследваме греховете си и ревностно да се покаем за тях.

Видях, че заможните братя имат да извършат едно дело – да се откъснат от тези земни съкровища и да победят любовта си към света. Много от тях обичат света, обичат богатствата си, но не желаят да разберат състоянието си. Те трябва да бъдат ревностни да се покаят за своя егоизъм и алчност, за да може любовта към истината да засенчи всичко останало. Видях, че много от богатите няма да успеят да си купят златото, бялата одежда и колурия. Усърдието им не е толкова голямо и искрено, колкото е стойността на това, към което се стремят.

Видях, че тези хора се стремят към земни богатства. Какво усърдие проявяват, какво желание, каква енергия, за да придобият земно съкровище, което скоро ще изчезне! Какви хладнокръвни сметки си

правят! Планират и се трудят от ранни зори до късна вечер и жертват спокойствието и удобствата си заради земно богатство. Същото усърдие за придобиване на златото, бялата одежда и колурия ще ги направи притежатели на тези желани съкровища и на живот, вечен живот в Божието царство. Видях, че от колурий се нуждаят най-много тези, които имат земни богатства. Много от тях не виждат собственото си състояние, не виждат как са се хванали здраво за този свят. О, да можеха да видят!

“Ето, стоя на вратата и хлопам. Ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него ще вечерям с него и той с Мене.” Видях, че мнозина са натрупали толкова много боклуци до вратата на сърцата си, че не могат да я отворят. Някои трябва да премахнат пречки, стоящи между тях и братята им. Други трябва да премахнат лошия си нрав, егоизма и алчността, за да успеят да отворят вратата на сърцето. Целият този боклук трябва да бъде отстранен и тогава ще могат да отворят вратата и да посрещнат Спасителя.” СЦ, I, 131, 132

Сряда 19 декември

4. ПРОЦЕСЪТ, ВОДЕЩ КЪМ ПОБЕДА

а. Кое разбиране и задача са ключът към духовна победа между Божия народ? Исая 55:8,9; 58:1 Как някои са измамени в стремеша си да избегнат тази реалност? 3Царе 18:17

“Според някои от изкушените трудностите и объркаността на Божия народ се дължат на дадените от нас свидетелства на изобличение. Те приписват вината на тези, които носят предупредителната вест, които посочват греховете на хората и поправят заблудите им. Мнозина са измамени от врага на душите. Те смятат, че работата на брат и сестра Уайт би била приемлива, стига да не осъждат постоянно злините и да не изобличават греха...

Някои не желаят да приемат даденото ни от Бог свидетелство, защото смятат, че може да сме измамени, а при тях всичко да е наред. Мислят, че Божият народ няма нужда от ясни указания и изобличения и че Бог е с тях. Тези изкушавани личности, чиито души винаги се бунтуват против изобличаването на греха, постоянно викат: “Говори ни приятни неща.” Каква полза биха имали от вестта на Верния Свидетел към лаодикийците? Не бива да се мамим. Тази вест трябва да бъде

разгласена пред хладката църква от Божиите служители. Тя трябва да събуди Божия народ от лъжливото му чувство за сигурност и от опасното самозалъгване относно истинското му състояние. Ако бъде прието, това свидетелство ще подтиква към действие и ще води до смирение и изповядване на греховете...

Божиие люде трябва да осъзнаят грешките си, да се покаят ревностно и да изоставят греховете, които са ги довели до такова окаяно състояние на слепота, духовна нищета и страшна самозаблуда. Показано ми бе, че избличаващото свидетелство трябва да е живо в църквата. Само по този начин може да се откликне на вестта към лаодикийците. Грешките трябва да бъдат укорявани, грехът – да бъде назован с истинското му име, а с беззаконието да се справяме бързо и решително и да го премахваме изсред нас като народ.” СЦ, III, 251, 252

б. Какво ще стане, ако се съгласим да отворим на Христос вратата на нашето сърце? Откровение 3:20 (последната част)

“Бариерата между душата и Спасителя ще бъде премахната веднага след като се съгласим да се откажем от греха и да признаем вината си.” ИВ, I, 300

Четвъртък

20 декември

4. ИЗЦЕЛЕНИЕ И ПРИЕМАНЕ ОТ БОГА

а. Каква обнадеждаваща вест съпровожда съвета към Лаодикия? Откровение 3:19; Еремия 3:22, 23

“О, каква любов, каква чудна Божия любов! Въпреки нашата хладкост и греховете ни, Той казва: “Върнете се при Мене и аз ще се върна при вас и ще ви изцеля от отстъпничествата ви.”

Видях, че някои с радост ще се върнат. Други няма да допуснат тази вест до лаодикийската църква да им окаже влияние. Ще се движат по течението както преди и ще бъдат избълвани от Господа. Само онези, които са ревностни да се покаят, ще имат Божията благосклонност...

Можем да победим. Да, напълно, изцяло. Исус умря, за да ни даде изход и ние да успеем да победим злия си нрав, греха и изкушението и накрая да седнем с Него.

Притежаваме привилегията да имаме вяра и спасение. Божията сила не е намаляла. Видях, че силата Му ще бъде давана така, както е била давана и преди. Именно членовете на Божията църква са загубили вярата си да искат, енергията си да се борят като Яков и да викат: “Няма да те пусна да си отидеш, докато не ме благословиш.” Пребъдващата вяра избледнява. Тя трябва да бъде съживена в сърцата на Божия народ. Необходимо е да се изисква Божието благословение.” СЦ, I, 132

Петък *21 декември*

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

- 1. Какво трябва да научим от победата на Петър, получена от опитността Му?**
- 2. Кой плод придружава истинския обърнат?**
- 3. Назови някои пречки, които могат да преградят вратата на сърцето.**
- 4. Защо вестта на упрек е и вест на надежда?**
- 5. Обясни надеждата, предложена от Верния Свидетел на лаодикийците.**

* * *

Себеотрицателният богомолец

“Той ни спаси не чрез праведни дела, които ние сме сторили, но по Своята милост.” (Тит 3:5)

“Онези, които живеят най-близо до Исус, чувстват най-дълбоко своето собствено недостойнство и единствената им надежда е в заслугите на един разпнат и възкръснал Спасител.” ДМП 125

Препоръчвани четива: Христови притчи, 245-255 (*Наградата на благодатта*)

Неделя 23 декември

1. ИЗПЪЛНЕНИ С БЛАГОДАРНОСТ

а. Как описва Христос вида поклонение, което Бог копнее да види? Йоан 4:23

“Нашият Бог е ревнив Бог и Той изисква от нас да Му се покланяме с дух и с истина, с красотата на святостта.” СЦ, V, 592

“Ние ще живеем в общение с небето, когато сърцата ни са обърнати към нашия Създател, не само с псалми и химни, и духовни песни, но и с нашия живот. Ще има благодарност в сърцето и в дома, в личната, както и в публичната молитва. Това съставлява истинското поклонение към Бога.” ДМП 322

б. Какво разбиране вдъхва истинското поклонение? Тит 3:5-7

“Мислиш ли, че не можеш да се надяваш да получиш благословение от Бога, защото си грешник? Помни, че Христос дойде на света да спасява грешници. Ние нямаме нищо, което да ни препоръча пред Бога. Едничката молба, която можем да Му представим, е нашето все-сем безпомощно състояние, което налага необходимостта от Неговата изкупителна сила.” ПСВЛ 33

2. КОЙ ЗАСЛУЖАВА УВАЖЕНИЕ?

а. С каква цел бяхме създадени и какво има предвид Бог с желанието Си да ни дари вечен живот? Ефесяни 2:4-10

“И тъй, в себе си ние нямаме нищо, с което да се похвалим. Нямаме никакво основание да изпадаме във възторг от себе си. Единственото ни основание за надежда е в Христовата правда – тази, която е всадена в нас, и онази, която е изработена в нас от Неговия Дух, Който действа във и чрез нас.” ПХ 64

б. Върху кое трябва да съсредоточим нашия поглед, за да избегнем главната примка за падналото човешко естество? Еремия 9:23,24

“Той (Христос) разбра, че духът на собствената правда щеше да бъде слабото място на църквата (...) Мнозина, които са по-напреднали малко, щяха да станат надменни и да живеят със самомнението, че са нещо повече от останалите. Щяха да бъдат жадни за ласкателство и ревниви, ако другите не продължават да ги считат за най-достойните. Христос искаше да запази учениците Си от тази опасност.

Няма място за никакво парадирание със собствени заслуги. Ерем. 9:23,24 (цитирано) Наградата не е от дела, та да не се похвали никой, но всичко е по благодат.” ХП 252, 253

“Любовта се радва на истината и не прави сравнения, подбудени от дух на ревност. Изпълненият с любов ще си позволи сравнения само между прелестта на Христос и собствения си несъвършен характер...

Винаги, когато се подхранва гордост и търсене на почит, делото се проваля. Не продължителността, а доброволната ни и вярна работа е приемлива за Бога. В цялото ни служене се изисква пълно себепредаване. Най-малкото задължение, извършено с искреност и себезабраване, е по-удобно на Бога от най-великото, но опетнено с егоизъм, дело. Той гледа да види колко от Христовия дух подхранваме и доколко делата ни разкриват образа Му. Гледа повече на любовта и верността, които проявяваме в делата си, отколкото на количеството свършена работа.

Само когато себичността е мъртва, когато спорът за превъзходство е прогонен, когато признателност изпълва сърцето и любовта стане благоухание в нашия живот, само тогава Христос ще пребъдва в душата и ще бъдем признати за Божии съработници.” ХП 253, 254

Вторник

25 декември

3. ХОДЕНЕ С ЛЮБОВ

а. Опиши благоуханното ходене с Христос на истинския вярващ. Ефесяни 5:1-4

“Грешникът не може да разчита на своите собствени добри дела като средство за оправдание. Той трябва да дойде до точката, където ще изостави всичките си грехове и да приема светлина след светлина, която свети по пътя му. Той просто ще хваща с вяра свободното и изобилно осигурение, направено с кръвта на Христос. Той вярва на Божиите обещания, които чрез Христос са извършили в него освещение и праведност, и изкупление. И ако следва Исус, ще ходи смирено в светлината, радвайки се на светлината и разпръсквайки тази светлина към други. Бидейки оправдан чрез вяра, внася бодрост с послушание в целия си живот.” БК, VI, 1071

б. Как е предаден накратко почтителният християнски живот? Матей 6:8

“Истинското поклонение се състои в работене с Христос.” ХС 96

“Приемането ни от Бог е сигурно единствено чрез Неговия възлюбен Син, но добрите дела са резултат от Неговата работеща опрощаваща греха любов. Те не са наша заслуга и ние нямаме никаква заслуга за нашите добри дела, чрез които да можем да претендираме за дял в спасението на душите ни. Спасението е Божи свободен дар за вярващия, давано му единствено заради Христос. Обезпокоената му душа може да намери мир чрез вяра в Христос и мирът ѝ ще бъде пропорционално на нейната вяра и доверие. Той не може да представи свои добри дела като довод за спасението на душата си.

Но добрите дела без реална стойност ли са? Дали на грешник, който върши грях всеки ден безнаказано, Бог гледа със същото одобрение, както на един, който чрез вяра в Христос се старее да бъде изправен?

Писанието отговаря: “Защото сме Негово творение, създадени в Христос Исус за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим” (Ефес. 2:10) В Своята Божествена промисъл Господ е наредил добрите дела да бъдат награждавани. Ние сме приети единствено чрез заслугите на Христос и дела на милост и любов, които извършваме, са плодове на вяра и стават благословение за нас; защото на хората трябва да бъде въздадено според техните дела.” БК, V, 1122

Сряда

26 декември

3. ПРАКТИЧЕСКО БЛАГОЧЕСТИЕ

а. Опиши високото Христово призвание за всеки един вярващ. Матей 5:14-16; Галатяни 5:5,6

“Който обича Христос най-много, ще извърши най-много добро. Няма граница за ползотворността на този, който като оставя себе си настрана дава възможност на Святия Дух да работи над сърцето му, за да води един напълно посветен на Бога живот. Ако хората издържат необходимата дисциплина, без да се оплакват или отмаляват по пътя, Бог ще ги поучава час след час и ден след ден. Бог копнее да открие Своята благодат. Ако премахнат препятствията, Той ще пусне спасителните води да потекат през тях в силни струи. Ако хората от скромните положения в живота биваха насърчавани да вършат доброто, което могат, ако не се ограничаваха от ръцете на други да проявяват своята ревност за Господа, днес би имало стотици работници за Христос там, където има само един.

Бог взема хората такива, каквито са, и ги подготвя за Своята служба, стига да Му се подчиняват. Божият Дух, като се приеме в душата, оживотворява всички техни способности. Под ръководството на Святия Дух посветеният напълно на Бога ум се развива хармонично и се укрепява, за да разбира и изпълнява Божиите изисквания. Слабият, колеблив характер се променя и става силен и непоколебим. Постоянната преданост създава такава тясна връзка между Исус и Неговия ученик, че християнинът заприличва на Него по ум и по характер. Чрез връзката си с Христос той ще има по-ясен и по-широк поглед. Проникнатието му ще става по-остро и разсъдъкът му по-уравновесен. Този, който копнее да служи на Христос, се оживява от Слънцето на правдата така, че е в състояние да даде много плод за прослава на Бога.” ЖИ 190

“Истинският християнин не се оформя отвън и след това да се облича. Напротив, той се излъчва отвътре. Ако искаме да вкараме други в пътя на правдата, принципите на правдата трябва да са вкоренени в собствените ни сърца. Нашето вероизповедание провъзгласява теорията на религията, но практическото благочестие е, което издига словото на истината. Последователният живот, светият говор, непоклатимата праведност, дейният, благодетелен дух, благочестивият пример – това са средствата, чрез които се предава светлина на света.” ЖИ 241

Четвъртък

27 декември

4. ПОСЛЕДНИТЕ ЛЪЧИ СВЕТЛИНА

а. По какви начини и само с какво поведение можем да имаме случая да разпространим ефективно последната Божия вест към човечеството? Лука 17:3-10

“Когато разнасяме по света последните лъчи на благодатната светлина и последната вест на милост, ние всъщност разкривам любвеобилния характер на Бога. Божиите чеда са призвани да изявят Неговата слава. Собственият им живот и характер трябва да свидетелства за онова, което Божията благодат е извършила в тях.

Светлината на Слънцето на правдата трябва да просияе в добри дела – в думи на истина и постъпки на святост.” ХП 261

“Ароматът на Христовите заслуги е който прави нашите добри дела приемливи на Бога и благодатта е, която ни дава възможност да вършим делата, за които Той ни награждава. Нашите дела сами по себе си нямат заслуги. Когато сме направили всичко, което ни е възможно да направим, трябва да считаме себе си като безполезни слуги. Ние не заслужаваме благодарност от Бога. Ние само сме извършили това, което е наше задължение да извършим, и нашите дела не би могло да бъдат извършени със силата на собственото ни греховно естество. Господ ни е наредил да се приближаваме при Него и Той ще се приближава към нас. И приближавайки се към Него, получаваме благодатта, чрез която да вършим онези дела, които ще бъдат наградени от Неговите ръце!” БК, V, 1112

б. Коя основна мисъл ще свети най-ярко през вечността? Захарий 13:6

“Всеки белег от гвоздеите (в Исусовите ръце) ще разказва историята на чудното човешко изкупление и скъпата цена, която бе платена за него.” ОВ 148

Петък

28 декември

ВЪПРОСИ ЗА ЛИЧЕН ПРЕГОВОР

1. Защо благодарността е очевидно условие в служенето на Христос?
2. Как се разпространява небесната светлина в този мрачен свят?
3. Какво става, когато малко гордост пропълзи в нашата опитност?
4. Обясни връзката между вяра и дела в християнския живот.
5. Коя е последната вест към земята и главна тема в небето?

ЗАЛЕЗ НА СЛЪНЦЕТО

ОКТОМВРИ

6 - 18,58 ч.
13 - 18,47
20 - 18,36
27 - 18,54

НОЕМВРИ

3 - 17,16 ч.
10 - 17,08
17 - 17,01
24 - 16,57

ДЕКЕМВРИ

1 - 16,54 ч.
8 - 16,53
15 - 16,54
22 - 16,56
29 - 17,01

Дарения от първата събота - за Конгресен център в Белим, Бразилия,

Събота, 5 януари 2013 г. е ден за всеобщ пост и молитва за лично осветление и за успеха на Божието дело.

ПРОГРАМА

за общообразователния час в събота след обед

През това тримесечие ще продължим с изучаването на книгата "Животът на Исус" от Елън Уайт.

	Първото издание
ОКТОМВРИ	
6 Кръщението	стр. 73
13 Изкушението	78
20 Победата	87
27 Благодарствен час	
НОЕМВРИ	
3 "Намерихме Месия!"	93
10 Сватбеното празненство	103
17 В Своя храм	112
24 Благодарствен час	
ДЕКЕМВРИ	
1 Никодим	122
8 "Той трябва да расте"	130
15 При Якововия кладенец	134
22 Ако не видите знамения и чудеса	144
29 Благодарствен час	

ОКТОМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	понеделник	Псалм 34:7-9	Лука 12:35-40
2	вторник	2Коринтяни 5:9,10	Римляни 8:5-9
3	сряда	Второз. 6:1,2	Амос 4:12
4	четвъртък	2Петрово 1:2-4	Йоан 3:10
5	петък	1Йоаново 3:19-22	Молитвен час
6	събота	Йоил 1:13-15; 2:1	
7	неделя	Псалм 34:12-14	Откр. 3:20-22
8	понеделник	Притчи 2:1-8	Исая 33:22 9
9	вторник	Второз. 6:17,18	Псалм 4:2-5,8
10	сряда	Лука 12:15-21	Римляни 8:18,28
11	четвъртък	1Кор. 6:14-17	Осия 6:1-3
12	петък	Лука 21:34-36	Молитвен час
13	събота	Исая 51:1-7	
14	неделя	Псалм 34:15,16	Колосаяни 3:1-7
15	понеделник	Второз. 29:9	Псалм 91:1-6
16	вторник	Лука 12:22,23	Пл. Ерем. 3:54-58
17	сряда	2Кор. 10:24	Откр. 3:17-19
18	четвъртък	Псалм 34:17-19	Езек. 18:26-28
19	петък	Лука 12:47,48	Молитвен час
20	събота	Осия 2:19,23	
21	неделя	Псалм 3:3-5	Псалм 119:1-8
22	понеделник	Колосаяни 3:17	Матей 11:28-30
23	вторник	Исая 58:2-4,10,11	Откр. 2:2-5
24	сряда	Римляни 8:28,31	Езекиил 18:30-32
25	четвъртък	Псалм 90:8-12	2Лет. 31:20,21
26	петък	2Кор. 8:7-9	Молитвен час
27	събота	Осия 14:1,2	
28	неделя	Колосаяни 3:12-15	Римляни 6:20-23
29	понеделник	2Кор. 8:7-9	Даниил 12:1
30	вторник	Осия 14:1,2	Второз. 1:16-31
31	сряда	Псалм 31:1-3	Михей 2:10,12

НОЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	четвъртък	Даниил 11:32	Йоил 2:1
2	петък	Псалм 9:9,10,18-20	Молитвен час
3	събота	1Йоан. 4:7-12	
4	неделя	Колосяни 1:9-13	Ефесяни 3:14-19
5	понеделник	Псалм 91:9-11,14,15	Марк 9:28,29
6	вторник	Притчи 16:20	2Кор. 6:3,4
7	сряда	2Лет. 6:40,42	Псалм 56:8,13
8	четвъртък	Еремия 3:23	1Йоан. 3:21-24
9	петък	Лука 16:9-13	Молитвен час
10	събота	Исая 62:1-7	
11	неделя	Колосяни 3:12-15	Исая 66:13,14
12	понеделник	Псалм 37:1-5	Колосяни 2:1-3
13	вторник	Лука 12:15-21	Исая 40:28-30
14	сряда	Деяния 3:19-21	2Кор. 4:16-18
15	четвъртък	Псалм 62:5-8	Лука 12:47,48
16	петък	2Лет. 19:5-9	Молитвен час
17	събота	1Лет. 16:8-12	
18	неделя	Лука 19:5-9	1Солун. 5:16-19
19	понеделник	Ефесяни 6:6-8	Исая 60:19-22
20	вторник	Еремия 10:23,24	Псалм 25:1-5
21	сряда	Псалм 62:10-12	Евреи 12:1-3
22	четвъртък	1Кор. 5:14,15	Исая 5:1-4,7
23	петък	Исая 43:1-4	Молитвен час
24	събота	Исая 52:1-3	
25	неделя	2Лет. 7:14-16	Йоан 4:34,35
26	понеделник	Псалм 28:7-9	Еклиз. 2:10,11
27	вторник	Исая 50:4,5,7	Псалм 25:6-10
28	сряда	Еремия 10:23,24	Откр. 22:12-15
29	четвъртък	Псалм 36:1-3	Исая 35:3,4
30	петък	Йоан 2:13-17	Молитвен час

ДЕКЕМВРИ

Дата	Ден	Сутрешно богослужение	Вечерно богослужение
1	събота	Исая 41:10-14	
2	неделя	Михей 28:18-20	Еремия 33:6,8
3	понеделник	Псалм 90:14,16,17	Йоан 14:15-18
4	вторник	Второз. 29:9,14,15	Исая 26:2-4
5	сряда	Псалм 3:3-5,8	Псалм 25:11,16-18
6	четвъртък	Лука 18:1-8	Исая 66:13,14
7	петък	Исая 33:2	Молитвен час
8	събота	2Петр. 1:5-11	
9	неделя	1Лет. 29:3-9	Даниил 12:1,10
10	понеделник	Яков 1:5,6	Еремия 17:14
11	вторник	Римляни 15:1-3	Матей 13:40-43
12	сряда	Лука 12:32-34	Псалм 119:57-60
13	четвъртък	Деяния 20:32-35	Исая 43:1-4
14	петък	Филип. 2:3-8	Молитвен час
15	събота	Псалм 20	
16	неделя	Псалм 33:8,13-15	Притчи 19:22,23
17	понеделник	Йоан 8:12	Лука 24:28,29
18	вторник	Яков 1:2-4	Псалм 141:1-4
19	сряда	Притчи 19:20,21	Матей 18:19,20
20	четвъртък	Псалм 36:5-10	Ефесяни 5:15,16
21	петък	Исая 43:1-4	Молитвен час
22	събота	Исая 51:11-16	
23	неделя	2Лет. 7:14-16	Псалм 119:140-144
24	понеделник	Псалм 28:7-9	Йоан 8:28,29
25	вторник	Исая 50:4,5,7	Псалм 23
26	сряда	Еремия 10:23,24	Откр. 7:13-17
27	четвъртък	Псалм 36:1-3	Исая 33:14-16
28	петък	Йоан 2:13-17	Молитвен час
29	събота	1Лет. 17:20-24	
30	неделя	Псалм 1	1Царе 7:3,12
31	понеделник	Йоан 14:1-4	Исая 63:7

This image shows a single page of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There is no handwriting or other markings on the paper.

[illegible]

